

ŞPEJDERNES MAGASIN

Vor Ungdom

Discoskaster. Græsk Skulptur

MAJ

1920

Nº 8

8000 Par

Børne Fodtøj

fra Englands fineste Specialfabrik
er i disse Dage
hjemkommen
120 forskellige Façons.

HECTOR
EUROPAS STØRSTE FODTØJSMAGASIN
FREDERIKSBERGGADE
16

SPEJDERNES · MAGASIN VOR · UNGDOM

4. Aarg.

MAJ 1920

Nr. 8

BUDSKAB — ST. GEORGS DAGEN.

Den 23. April 1920.

Kære danske Spejderkammerater!

Jeres Spejderchef, Ritmester Lembocke, har bedt mig give Jer et Budskab til St. Georgsdagen — Aarets store Spejderdag — og jeg griber med Glæde denne Anledning til at sige Jer Farvel og Tak, før jeg nu vender tilbage til England.

I Aften gentager I alle det Spejderløfte, som I aflagde den Dag, I blev indrullerede som Spejdere. Jeg vil gerne understrege overfor Jer, hvor alvorligt og vigtigt dette Løfte er.

I har givet Jeres Ord paa, at I vil gøre Jeres bedste
for at holde Spejderloven
for at hjælpe andre
og for at være vaagne, modige og rene.

Det er mange Gangs svært at holde det Løfte, men jeg vil gerne have, at I, naar I i Aften gentager Løftet, vil love Jer selv, at I for Fremtiden vil gøre alt, hvad I kan, for at holde det og tage den faste Beslutning, at I vil blive endnu bedre Spejdere end I er nu.

Jeg skal overbringe Jer de hjerteligste Hilsener fra Sir Robert Baden-Powell og fra alle Jeres Spejderbrødre i Storbritanien — de er i Aften forsamlede, ligesom I her for at forny deres Spejderløfte.

God Spejdersport Dreng, og Held og Lykke følge Jer.

Jeres oprigtigt hengivne

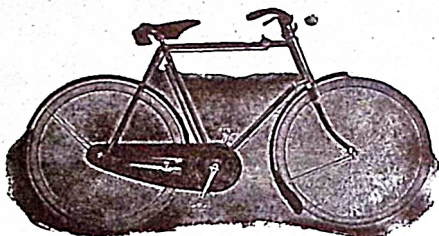
J. Frederick Child.

Englands fineste
Cykle

Humber

fabrikeret af:
Humber Ltd Bee-
ston og Coventry

Verdens ældste og største Cyklefabrik.

Humber Cyklen benyttes bl. a. af:

Hs. Maj. Kongen af England.
— Dronningen af England.
— Kongen af Norge.
— Dronningen af Norge.
— Kongen af Italien.

Hs. Maj. Kongen af Grækenland.
— Kongen af Spanien.
— Shahen af Persien.
— Sultanen af Marocco.
— Emiren af Afghanistan.

Generalrepræsentanter for Skandinavien:

N. RAABERG & Co.

Farvergade 8—10. — KØBENHAVN — Telefon 9832

Den originale
amerikanske
Spejderstøvle

Nr. 35-36-37

30,00

Nr. 38-39-40

33,00

Engelske Strømper
med grøn Bort.
6 1/2-7 1/2 Kr.

Engelske Strømper m. 2 hvide Striber i Opslaget
7-7 1/2 Kr.

Engelske Regnfrakker

14-16 Aar Kr. 28,00 - voksne Størr. Kr. 38,00-40,00

Vindjakker Nr. III-II I 0
Kr. 28,00 30,00 32,00

Forlang Prisliste.

Spejderkorpsets Munderingsdepot

Studiestræde 30 — København K.

Telefon 3186

Illums

En amerikansk Spejdermedaille
er påhæftet hvert Par af disse,
overalt i Amerika velkendte Spejderstøvler.
Eneforhandling for Danmark.

Illums

Illums Spejder Støvler.

Til Storm over hele Linjen.

Jeg har i sidste Maaned haft Lejlighed til at se en Division af Korpset under fuld Udvikling til Angreb — og det var en stor Skam, at Generalstrøje og Paa-skeuroligheder holdt Provinsfø-
rerne borte — thi det der blev præsteret var saamænd nok værd at se paa.

Som I ved Drengene, kæmper vi i dette Øjeblik en desperat Kamp for at skaffe os en ordentlig Hovedkvarterorganisation. Vi kan slet ikke være bekendt kun at raade over 1½ Mand til at lede hele det danske Spejderkorps, og vi kan slet ikke komme videre, saalænge det er saadan ikke med den Udvikling Korpset har haft i de sidste 3 Aar. Vi er nu 5000 Spejdere og bliver det ved, som det er begyndt, vil vi inden der er gaaet 2 Aar være 10.000.

Det vi vil værge os mod er, at det gode og solide Arbejde, der nu udføres af Jeres Troppes paa noget Tidspunkt skal blive daarligere og mindre værdifuldt, og derfor maa vi have Folk, der kan ofre hele deres Tid paa at vejlede og hjælpe frem alle de nye Troppes, der er kommet og stadig kommer til.

Med andre Ord dette er en Kamp for Livet — en Kamp der drejer sig om, der fremtidig skal være noget ved det danske Spejderkorps, eller der ikke skal det, og om vi skal synke tilbage til at blive den Raslebande, som vi var for nøjagtig 10 Aar siden,

da Spejderbevægelsen først kom til Landet.

Det vil vi ikke. Her gælder det Korpsets Ære, og alt hvad vi har bygget op i disse Aar — det vil hverken I eller jeg finde os i.

Angrebet er indledet.

Københavns Divisionen har for længe siden indset dette, og den har paa den smukkeste Maade indledet Kampen og hensynsløst kastet sig frem for at erobre det Land, som Korpsledelsen havde anvist den.

Det er gaaet fuldstændig som under et rigtig stort Slag — Linierne har bølget frem og tilbage — Der er Steder, hvor de har vaklet under Kugleregnen, og herreløse Heste er kommet galoperende over Slagmarken — men Divisionen har ikke ladet sig slaa.

Det er som altid de forreste Skyttegrave, der er de vanskeligste at tage, man er endnu kun i Ingen-Mandsland, man kæmper sig i dette Øjeblik frem Fod for Fod — men en skønne Dag, og naar I faar dette i Hænde, vil der være slaaet Breche i Muren og i Pigtraadsbæltet — der er allerede store Huller i det — og Københavns Division vil uanset Tabene være ved at gaa frem til Storm og tage hele den forreste Skyttegravsline.

Den Dag dette sker, vil Kø-

benhavns Division for stedse have indskrevet sit Navn i det danske Spejderkorps' Historie.

Men bag de forreste Skyttegrave ligger der, som I ved, en anden og en tredje og dem er det Jer, der skal tage — Kolonnerne og Troppene udenfor København og hele Landet over. I er de friske Reserver, der skal staa klar til at rykke frem og forstærke Linierne, hvor I ser, de vakler. I er de Stormafdelinger, der skal følge lige i Hælene paa Københavns Division, det er Jer, der skal bryde frem gennem den Breche, denne har skudt, det er Jer, der skal føre Stødet til Bunds og bringe Sejren hjem ved at storme alle de Linier, der ligger bag den, der er taget og rykke frem lige til den Grænse, der angiver Maalet for Operationen — Tilvebringelsen af et Hovedkvarters Budget paa 200.000 Kr.

Er der nogen, der ikke vil være med til dette?

Det tror jeg ikke. Enten hører man til et Korps, og saa føler man sig forpligtet til at støtte det, og saa ønsker man, at det skal være det bedste her i Landet — eller ogsaa evner man ikke at se ud over sin egen Næse, eller man har kun Tanke for, hvad der lige angaar en selv, og den lille Klump man selv tilhører, og saa er det i ethvert Fald kun af Navn, man tilhører den Organisation, man staar i. Det er saa uhyre let at melde sig ind i denne Organisation og uden at blinke tage imod alle de Fordele, den byder paa, men det vilde være meget lidt spejdermæssigt, om man ikke til Gengæld var rede til at støtte den i den Kamp, den fører for det fælles Bedste og det Heles Vel — og her kan det ikke nytte, at den og den Afdeling staar frem og siger, jeg mener, at det vilde være bedre eller det. Naar man er mødt midt i et Slag, maa Kritikken forstumme, saa maa man følge den, der er ens Fører og gaa frem gennem tykt og tyndt efter

de Anvisninger, han giver En — det er den eneste Maade, man kan vinde et Slag paa eller opnaa nogle Resultater.

Bagefter — naar Slaget er forbi — kan man med en god Samvittighed (naar man loyalt har støttet sin Fører) sætte Føreren for en Standret og klynge ham op i det højeste Træ, man kan finde — fordi Slaget ikke blev rundet til Trods for, at man fulgte hans Anvisninger, eller fordi man maaske fandt, at han var for haard mod En og piskede En frem til at vinde Slaget. (En Fører der kun tænker paa at skaane sig selv og sine Tropper vinder nu forøvrigt næppe mange Slag) — men saa har Tropperne da i det mindste den personlige Tilfredsstillelse, at de var fuldt ud loyale og Føreren den, at han falder paa Valen og for de Ideer, som han selvfølgelig paa et hvilket som helst Tidspunkt har været rede til at falde for.

Det er den ene Side af Sagen — og den anden er denne. Det er en af Spejderbevægelsens Opgaver at lære Drengene at føle Glæde ved at løfte i Flok sammen med andre. Dette praktiseres indenfor Troppen, (hvor der jo dog ikke er nogen Tvivl om, at Spejderne paa et hvilket som helst Tidspunkt skal følge deres Fører), og det praktiseres indenfor Byen i det Øjeblik, hvor alt, hvad der hedder Spejdere i denne, tager fat paa at hjælpe Byen under det, vi kalder en frivillig Hjelpe-tjenesteopgave. Men Danmark bestaar ikke alene af Byer og Kommuner. Danmark det er alt, hvad der er af Kommuner og Byer i Landet. Og skal vi naa dertil, at vi i et givet Øjeblik kan staa sammen som danske og kun som danske, saa maa vi øve os paa det (som paa alt andet) — saa maa der og skal der fremkaldes Øjeblikke og Lejligheder, hvor alt, hvad der hedder Spejdere i Landet, staar ubrødeligt sammen for at løfte i Flok paa den samme Opgave, og hvor man uden et Øjebliks Betænkning sky-

der egoistiske og lokale Hensyn til Side, klar til at følge den Fører, som har udgivet Parolen for hvad Øjeblikket kræver for det Heles Vel.

Og Øjeblikket kræver, at Troppe hele Landet over i dette Øjeblik og snarest mulig bryder frem og følger efter Københavns Divisionen — at der overalt afholdes en Spejderdag, hvor man ved Salg af et lille Mærke søger tilvejebragt den størst mulige Indtægt til Korpsen.

Det kan alle Troppe være med til, og det bør de.

Er det en Ordre? vil nogen spørge — nej det er ikke, det er en indtrængende Henstilling. Jeg bryder mig ikke det mindste om at tvinge Jer til at gøre noget, som I ikke forstaar og slet ikke har noget Lyst til. Det jeg bryder mig om er at se Jer frivillig træde frem af Geledet og sige. Vi forstaar det, og vi beder om at være med. Denne Gang er det ikke gjort med et „God Morgen, Drengene“ og et „Goddag, Spejderchef.“ Denne Gang hedder det „fremad Spejdere“ — og Svaret maa blive „Vi følger dig Spejderchef“ — og det jeg gerne vil se er ikke en Trop, der træder frem hist og her, men at I alle som En træder frem for frivillig at støtte det Korps, I hører til.

Og de der ikke gør det —? Ja, lad os først se, om der bliver nogen. Men var der nogen, vilde vi ikke slaa Haanden af dem af den Grund — det vilde jo kun være et Udtryk for at de (maaske kun) paa et enkelt Omraade ikke havde forstaaet, hvad der var Meningen med Spejderbevægelsen — at vi som Korps ikke stod saa langt fremme som vi maaske selv havde haabet det — vi vilde blot lade dem blive staaende og gaa frem foran dem. Vi vilde ved vort Eksempel og de Resultater, vi opnaaede søge at faa dem til at forstaa, at de ikke burde have svigtet — og at vi kunde have naaet

endnu mere, hvis ogsaa de havde været med.

Københavns Divisionens Angreb.

Angrebet begyndte med, at Divisionen fik en oplagt Chance ikke til at hjælpe sig selv, men nogle helt andre — Børnene i Budapest.

Søndag den 31/3 gik det løs over hele Linien. Med 900 Spejdere og 50 Vogne og Automobiler gennemtravede Spejderne Byen fra tidlig Morgen til sen Aften

En „Børnetøjsbil“ ankommer til Depotet.

— og Resultatet var en af Husarkasernens Stalde stoppende fuld fra Stenbro til Loft med Linned Børnetøj, Sko osv. osv. Der var saadan noget som 20.000 Pakker, og der var mange store Pakker iblandt, saa Vægten naaede helt op til de 75.000 kg.

Det var et Resultat. Og det er værd at lægge Mærke til, at det var Vesterbro Kolonnen og 2. Vesterbro Trop, (der ogsaa i Hindsgavllejren gjorde sig stærkt bemærket under Konkurrencerne) der tog det største Antal Pakker hjem (nemlig Kolonnen 4340 og Troppen 1495 (d. v. s. 51,5 pr. Mand).

Saa oprandt Paaskedagene og Lørdag den 3. April aabnede Divisionen sin store Udstilling og Bazar i Grundtvigs Hus. Det er foreløbig baade den største og den bedste Spejderudstilling, der har været her i Landet. Der var ca. 20 arbejdende Værksteder,

Ulleunger paa Børnetojsarbejde.

og der fandtes mellem disse alt, lige fra traadløs Telegrafi, til Skomageri, Blytækkeri og Pandekagebagere. Og der var udstillet en Mængde gode Arbejder lavet af Divisionens Spejdere.

Ogsaa ved denne Udstilling var det 2. Vesterbro, der stod forrest. Blandt de Ting den havde lavet skal nævnes Wigwammen (en fuldstændig Gengivelse af Troppens Hovedkvarter), Modellejren (Gengivelse af Troppens Lejr ved Hindsgavl) en hel Række nydelige smaa Skibsmodeller (den engelske Flaade i Firth of Forth), nydelige Tarso og Løvsavsarbejder og et Spejderbælte fremstillet af Sejlgarn (Troppen tog 1. Præmie baade for samlet Indsats og for Enkelt-Arbejde).

I Forbindelse med Udstillingen afholdt Divisionen en Bazar, og det hele varede 3 Dage. Alt var fikst og godt arrangeret og Firmaet Larsen og Larsen — Groserer Larsen i Københavns Divisionen og Tropsfører Larsen (3. By, tidligere Aarhus) havde den største Ære af hele Arrangementet — men det økonomiske Udbytte Divisionen havde fortjent af alle sine Anstrængelser blev

der ikke noget ud af — Folk havde travlt med at sikre sig mod at komme til at lide Sultedøden under den truende Generalstrejke, og var der endelig nogle, der var paa Vej ind til Udstillingen vendte de om, naar de kom til Menne-skemasserne og de røde Faner i Muslingeskallen paa Raadhus-pladsen — saa troede de Byens Undergang var nær, og saa havde de faaet nok for den Dag.

Dette var de Fjender Københavns Divisionen kæmpede med i første Omgang og derfor naaede den i Paaskedagene ikke ud over det Ingenmandsland, i hvilket saa mangen brav Mand har tabt Modet.

Selv ved Opvisningen i Idræts-huset lykkedes det ikke mere end lige at holde Stillingen.

Og det var blodig Synd, thi det Divisionen præsterede ved denne Lejlighed staar langt over, hvad der er blevet præsteret af nogen anden Division i Korpset.

1. Brygge Trop havde en Mand, der deklamerede „den døende Fægter“ saa hele Idræts-huset var ved at falde sammen — „under Bifaldets Larm“, Haydns Borne-symphoni, der blev spillet af 2.

Frederiksberg, Glutarne, der blev sunget af 3. By Trop, de Aakjærskes Sange og Folkedanse, der blev givet af Vedels Egne og 2. Vesterbros Hugning, Boksnings, Fægtnings, Flygelsolo, Chaplinop-træden og Sang til Luth var alle Præstationer, som kunde være budt det mest kræse Teaterpublikum — og de viste (hvad der var endnu vigtigere), at Troppene i Københavns Divisionen har forstaaet og grebet, hvad der i Sommer blev lagt til Grunden til i Hindsgavllejren — thi vi skal sætte Kravene til vore Lejrbaalsunderholdninger betydeligt højere.

Søndag den 4. April overværede Divisionen et højtidelig og stemningsfuldt Paaskedagstjeneste i Garnisons Kirken og den næste Dag defilerede den i en aldeles nydelig Parademarche forbi Glyptotheket, hvor Mr. Child og den norske og den svenske Spejderchef stod opstillede og hilste paa dem.

De fremmede Gæster havde kun Lovord om det, de saa, og vi kan alle sammen takke Københavns Divisionen, for at de udenlandske Gæster vendte hjem med et Indtryk af danske Spejdere, som vi i alle Maader kan være bekendt.

Alt dette forrykkede dog ikke den Kendsgerning, at Divisionen i Paaskedagene ikke naaede et Skridt udover Ingenmandslandet. Men den har ikke tabt Modet — Divisionen og jeg arbejdede Haand i Haand sammen, og den 21. ds. tager vi det første Stormløb mod Skansen. Den Dag er det Spejderdag i København, og den Dag gør vi her vor Indsats for at sælge det størst mulige Antal af det lille Mærke med Spejderhovedet.

Og vi ventes os af Jer, at I staar klar til at følge umiddelbart efter om ikke for saa lige i Begyndelsen af Maj Maaned.

For blot at give Jer et Begreb om i hvor høj Grad nogle af de københavnske Tropper har været rede til at yde deres Indsats for Korpset, kan jeg fortælle Jer, at

7. Østerbro Trop har indstuderet baade „Flemming“ og „Frie Fugle“. Den spillede det første Stykke i Stenosgades Skole den 7. April og det sidste i Koncertpaleets store Sal den 19. April — Det var aldeles udmærket, hvad der blev præsteret baade den ene og den anden Gang og det bliver sikkert 7. Østerbro, der tager det første Hjørne af Skyttegravens og skaffer Divisionen Fodfæste paa den anden Side Hegnet.

Kan denne Trop gøre denne Indsats for sit Korps ved Siden af at være med til Børnetøjssøndag, Demonstrationsmarch, og Spejderdag — saa kan I min Sandten ogsaa være med til en Spejderdag alene.

Skal Pigespejderne fortælle os, hvordan vi skal være?

Men for at vende tilbage til det jeg begyndte med og det, der er Meningen med det hele — naar vi skal have disse Penge, saa er det jo for at kunne blive sat i Stand til i højere Grad at hjælpe og vejlede alle de nye Tropper, der kommer til, saa er Meningen den, at vi vil sikre os, at der vedblivende og alle Steder, hvor det danske Spejderkorps har Afdelinger, kan blive udrettet et Arbejde, som vi kan være bekendt baade overfor os selv og andre, saa er det for at undgaa at det kan blive Normen, at det er Pigespejderne, der skal kunne komme og fortælle os, hvordan vi skal bære os ad, saaledes som det for nogen Tid siden skete i en By, hvis Navn er en Hemmelighed mellem dem og mig. —

I denne By kaldte Pigerne en Dag Drengene sammen og holdt følgende Tale til dem:

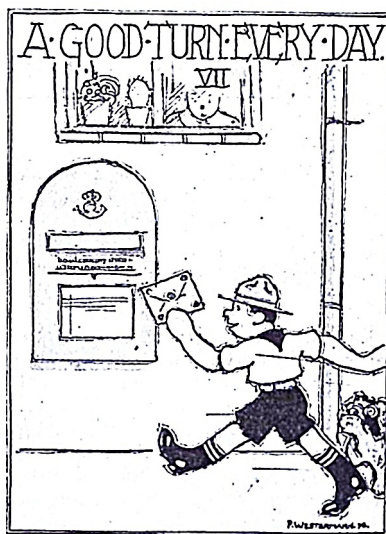
„Hvorfor vi har ladet Drengespejderne komme her i Aften, er for at bede dem tage Skeen i en anden Haand. Det kan nemlig ikke blive ved at gaa, som det gaar. Nu vil I naturligvis sige, hvad det rager mig. Men jeg skal sige Jer, at det paa en sør-

gelig Maade gaar ud over os, at I er nogle usle Fyre, som ingen Ting vil bestille, og I kan tro, det er ikke rart for os, som pludselig er kommet til at staa ene ogsaa at skulle undgælde for andres Synder. At henvende os til Jeres Førere ved jeg er til ingen Nytte, for I lystre jo slet ikke, saa var der altsaa ikke andet at gøre end selv at tage fat. Og hvis der blot er en lille Smule Spejdere i Jer, synes jeg, I maa skamme jer som Hunde over, at en Pigespejder skal være nødt til at fortælle Jer, at I er en Skam for hele det danske Spejderkorps, og at ingen i hele Byen regner jer for andet end udpyntede Nare. Ja, var der blot en Smule ved Jer, saa lovede I Jer selv og hinanden, at det skulde være sidste Gang, saadan noget skulde siges om Jer, og at vi Spejderpiger skulde komme til at tage vore Ord tilbage. Men saa meget Spejdere er I vel ikke en Gang. I er nogle jammerlige Fyre, som ingen Ting vil og ingen Ting kan. Men hvordan skulde der egentlig blive noget ud af Jer, I møder aldrig til hverken det ene eller det andet, og kommer endelig et Par af Jer drattende, holder I Fest og Spektakler i Stedet for at bestille noget. Hvis I tror, vi har en Barne pige rendende i Hælene paa os, saa er det en meget kedelig Fejltagelse, vi maa klare os selv (Naar man er ovenpaa, kan man sagtens være vigtig, de vidste jo ikke, at vi har haft en god Fører, der har lært os at staa paa egne Ben og lade Barne pigen blive hjemme). Og det gaar storartet. Ved I hvorfor? Fordi vi vil blive til noget. Hvis I vil blive ved paa denne Maade, hvorfor i Alverden gaar i saa ikke ud af Spejderkorpset, for I er paa ingen Maade nogen Prydelse for det. Hvis Jeres Kammerater i den anden Patrulje vil blive ved med at drive, saa vis dog, der er lidt Karakter i Jer og tag fat, Pigespejderne er villige til at hjælpe Jer paa alle Maader, for

jeg tror, I kan blive en aldeles udmærket Patrulje (det troede jeg virkelig den Aften). Hvad siger I til at vi udsætter en Præmie til den Dreng, der i næste Maaned er dygtigst og flittigst.“

Ja — hvad siger I til det Spejdere.

Plumbe

„Den var nem — det ku' du osse“,
Vel! saa gør det, gak kun hen
Gør det om og om igen,
For hvis du er slig en Tosse,
At du ej ku' faa Ideen,
Er det bedst du tager Skeen'
I en anden Haand min Ven!
At du ej tilsidst paa Pladsen
Staar med Haaret i Postkassen.

Paa Kamelryg gennem Wahabitternes Land.

Af Barclay Raunkjær.

Bearbejdet ved Klaus Vedel.

Fortale.

Lad mig først fortælle jer lidt om den unge Mand, der kun 23 Aar gammel foretog den farefulde og eventyrlige Rejse, som I fra nu af skal kunne læse om og følge med paa her i jeres eget Blad. Ved sin Virkelyst, sit Mod og sin Energi fortjener han at staa som et Forbillede for alle danske Dreng, og hans Rejse er en Bedrift, som de alle bør kende og huske. Den kostede ham hans Sundhed og senere hans Liv, og dette gør ham ikke mindre fortjent til vor Beundring.

Særligt I danske Dreng, som er Spejdere, bør i ham se en af dem, I kan forstaa, beundre og sætte som Forbillede. Hans Kærlighed til Naturen, hans Lyst til Forskning og Eventyr, hans Mod til og Evne at komme igennem de vanskeligste Begivenheder og Situationer ved simpelthen at indrette sig efter Forholdene, hvordan de saa stillede sig, hans „never giw up“ og og hans „be prepared“ er Virkeliggørelsen af alle Spejders Ideal.

Barclay Raunkjær har levet sin Barn-dom ude i Jonstrup ved Sjællands Skov og Sø — midt i Naturen, og der lærte han at føle sig hjemme, han kunde have det i Vugge-gave fra sine Foræl-

dre, der begge elskede og kendte Naturen. Hans Fader var Professor Raunkjær, der har været min Lærer i Botanik ved Københavns Universitet, og han er ingen Stuebotaniker, der er faa, der kender Danmarks levende Plante-verden som han. Og naar I hører, at Folk derude var bange for at „Kratungen“ — det kaldte de Drengen efter Huset han boede i, der hed „Blide“, men kaldtes „Kratuset“ — i sine Indianerlege skulde sætte Ild paa deres Hostakke, hvad der naturligvis ikke var nogen Fare for, saa forstaa I, at Naturen var mere for ham end Blomsterne alene, den var Livet selv, og vi vilde ønske os saadan en Kammerat. Det er jo som hørte han til iblandt os. Og han var en god Kammerat, trofast og ansvarlig — det vidner hans Venner om ham.

Han blev Student og studerede Botanik og Geografi, og som saadan fulgte han sin Fader paa en Rejse gennem Sydevropa til Algier og Tunis. Der studerede han Tunisens Agerbrug og der fik han Blod paa Tandem efter at opleve mere og efter at komme til at rejse blandt Araberne i arabisk Dragt. Det lykkedes ham og vi skal høre om, hvordan det gik. Og da han kom hjem, havde han lagt Grunden til en Berømmelse. Hans Rejse fik den mest hædrende Omtale i Alverdens geografiske Tidsskrifter — men han havde ogsaa lagt Grunden til den Sygdom, der den 13de Juli 1915 lagde ham og mange store Forhaabninger i Graven.

Bogen om hans Rejse, der udkom 1913 viser hvor klart hans Blik, hvor mangesidig hans Interesse og hvor sundt hans Omdømme var for de mange ejendommelige Forhold i de Egne, han rejste igennem. Baaede om Naturen og Folkene og de politiske Forhold skaffer han sig Besked og husker det og giver os det paa en klar og interessant Maade. Af dette maa vi afkorte meget, men saa meget skal vi tage med, at I ogsaa faar et Indtryk af disse Egne og deres Ejendommelighe-

der, som han har vist os dem, og saaledes, at I faar et Billede af ham selv, som den der intet skyr for at faa saa rigt og saa rigtigt et Billede som muligt med hjem af disse uudforskede Egne og deres Befolkning.

II. Indledning.

Det var Danmark, der midt i det 18. Aarhundrede, gjorde Begyndelsen til en videnskabelig Udforskning af det indre Arabien ved Carsten Niebuhr*) berømte Ekspedition. Uforfærdede Rejsende er traadt i hans Fodspor og har søgt at løse den utilgængelige Ørkenhalvos Gaader. Paa Grund af de blinde fanatiske Muhammedanere, Wahabitternes Herredømme i Arabiens Indre er disse Opdagelsers Historie en Tragedie af Lidelser, Forfølgelse, Forræderi, Overfald og Mord, men desuagtet er

*) C. N. 1733—1815 født i Hannover, var Sjælen i en af de berømteste videnskabelige Ekspeditioner 1761—65, fra hvilken han kom ene tilbage, og paa hvilken han bl. a. besøgte Mekka, berøste Yemen og Arnau og undersøgte Perspolis Ruiner.

ØST og CENTRALARABIEN

hovedsagelig omfattende de topografiske Resultater

Barclay Raunkiaer's Rejse
1912

Mealistik 1.1.000.000

Signature

-Palgrave 1863 - - -

55

Barclay Raunkjær 1912

Typografische Formate

Daselkumar

was das Land genau

— — — Karavanen

Pyrite Fertilizer - 4225 Strig

HADJÂRAH

PERSISKE

HAVBUGT

RAS-TANADIA

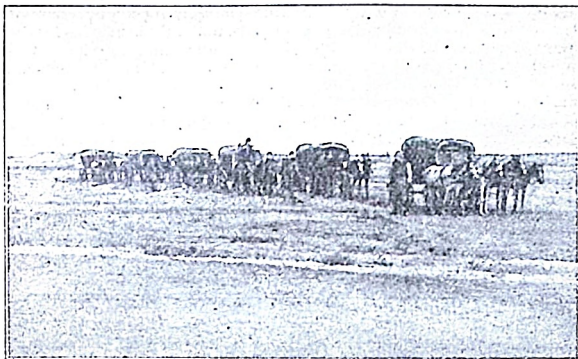
ADJMAN

RENT-FLÄNDJAR

BENI-MURRAH

BENI-DOÂSR

Estl. Ltd tra Greenwich

1. Vognkaravane mellem Haleb og Bagdad.

2. Min tyrkiske Eskorte mellem Haleb og Bagdad.
Politisoldaterne holder Middagshvil.

Kortets tidligere hvide Flader nu afbrudt af Bjærglande, Oaser og Ørkenner, og man kan ved Meddelelser af Indfødte danne sig et Skøn over, hvordan de endnu ukendte Egne er.

Der ligger her mellem Kystegnene i Arnau og Hodramiet, som vi overfladisk kender, og de nordlige Egne hvor Palgrave og Pelly har rejst øst for den 45. Længdegrad en uhyre Trekant — større end Tyskland, Frankrig og de britiske Øer tilsammen, som er ganske uudforsket. Ingen har hidtil haft Held til sydfra at trænge ind i den sydarabiske Ørken; Forholdene er fra Yernen til Arnau saa usikre, at der er meget ringe Haab om at kunne komme den Vej frem til det Indre.

Aar 1909 nedsatte da det kongelige danske geografiske Selskab en Komite med det Formaal at foranstalte en Undersøgelse af disse ukendte Egne. Det

blev Kystlandene langs den persiske Bugt, der først skulde undersøges for muligt senere at trænge længere ind og ved Velvilje fra den tyrkiske Regering fik man Tilladelse til at rejse i El Hasa, der ellers er et lukket Land for Europæerne. Og den 12. November 1911 afrejste Barclay Raunkjær til Konstantinopel for derfra gennem Lilleasien og Mesopotanien at naa den persiske Havbugt.

Nogen stor Udrustning med Instrumenter havde han ikke — kun det som maatte synes allernødvendigst: Instrumenter til Kortlægning af Ruten, til Vejriagttagelser, Indsamling af Planter og et fortrinligt Udstyr til Fotografering. Og dog var det formeget til en Rejse blandt en Befolkning, der hader Fremmede og er saa fanatiske Muhamedanere som den østarabiske. Det var umuligt at samle Planter og foretage Aflæsninger af Barometer og Temperatur, og at fotografere var kun muligt i ubevogtede Øjeblikke, som vi siden skal høre.

Med Hensyn til Ruten havde han frie Hænder til at ændre den efter Forholdene som han maatte møde, og det viste sig da ogsaa, at den oprindelige Rute over Bahreinøerne ind i Landet maatte opgives til Fordel for en anden langt gunstigere som Heldet tilbød ham.

Fra Konstantinopel kom han dels ved Jærnbane, dels med Vogn tværs over Lilleasien til Mersina, hvorfra han sejlede til Havnen Alexandretta

3. Ali.

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN, FREDERIKSBERGGADE 31
Elegant Udførelse Telefon 8050. Rimelige Priser

paa Syriens Kyst, og derfra korte han med Vogn til Halet. Efter en 3 Ugers Koretur herfra i Rejsevojn med 4 Heste ledsaget af en tyrkisk Politi-Eskorte kom han, idet han paa et langt Stykke fulgte Eufrat-Flodens Dal, hvor han gjorde lagttagelser over Landbruget der, til Bagdad. Der blev han i 2 Uger.

Der var intet i Bagdad der kunde minde om Grænsen fra Kalifatets Tid, men her gjaldt det om at finde en brugelig Tjener, og det lykkedes. Det var Hannah, en Kristen Araber fra Moseel, der var berejst i Kurdistan

Irak og Persien, og han var tilmed ved sin Paalidelighed og Trofasthed en Sjældenhed i Østerland, ja man kunde, som han selv siger: „vanskeligt finde Magen i Østen eller andet Steds.“ Saasnart de forlod de civiliserede Byer antog Hannah af praktiske Grunde det muhamedanske Navn Ali, og da han havde studeret Koranen, kunde han udmærket deltage i religiøse Discussioner, og dette var til stor Nytte, fordi han ved sin Slagfærdighed klarede mange vanskelige Situationer, som Muhamedanernes Pindehuggeri gav Anledning til.

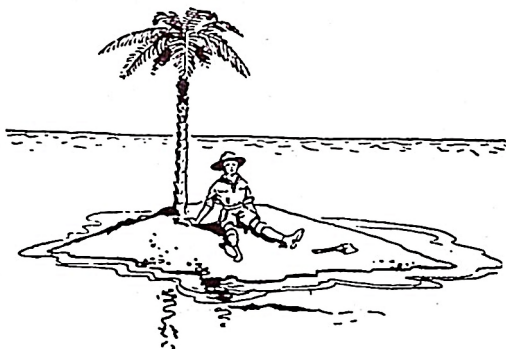
Den 16. Januar 1912 gik de ombord i en lille Dampner og sejlede sammen med en tætpakket Sværm af schistiske Pilegrimme, der fik Dækket til at minde om en overfyldt Hønsesæd og fyldte det med Lugt af Baalrøg og sære Fødevarer, ned ad Tigrisflodens bugtede Løb mod Basrah. —

(Forts.)

Philip Carrington: Spejdernes Lejrbog*).

Oversat af Svend Mejlbøe.

Den rigtige Spejder kan leve paa en øde Ø uden andet end en Lommekniv og en Økse.

Lejrpladsen.

Den skal bestemmes et helt Aar i Forvejen; det vil saa være muligt for Troppen at arbejde paa hensigtsmæssig Maade. En Lejr „et eller andet Sted“ vil ikke tale til en Drengs Fantasi; men et bestemt Navn gør det hele anderledes. Vis ham Stedet paa Kortet, fortæl ham om det, og han vil virkelig kunne forestille sig det.

Stedet skal være ukendt for Drengene og saa langt borte som som muligt. Vær ærgerrig. At rejse koster alligevel saa meget, at en Smule længere ingen Rolle spiller. Bring dem ikke, hvis du kan undgå det, til et Sted, som de kender ud og ind.

Det maa være tilstrækkeligt langt

*) Vil udkomme fuldstændigt. Paabegyndt i forrige Nr.

borte til at hindre Forbindelse med Hjemmene. Den maa være fuldstændig afskaaret, saa der ikke er nogen Mulighed for en utilfreds Dreng til at rende hjem. Det er bedre at ofre Udsigten til Besøgende, end at forblive indenfor Hjemmets Rækkevidde.

To Grunde gør sig gældende. Lejren skal være en Ferie for Drengene, en bedre Ferie end nogen anden, og den skal være et Spring ud i det Ukendte.

En virkelig Spejder er den, der kan leve paa en øde Ø uden andet Værktøj, end sin Kniv og Økse; disse Betingelser ønsker vi at hidføre.

For det tredje: lad det være saa langt borte paa Civilisationen som muligt. Vildmarker er jo ikke saa let at finde nu til Dags, men de kan findes.

Og paa saadanne Steder er Beboerne i Reglen venligere og mere gæstfrie, end andre Steder; men hvis det er nødvendigt at gaa paa Akkord, skal Skindet i hvert Tilfælde holdes vedlige og alle Butiker o. s. v. være udenfor Lejrgrænserne.

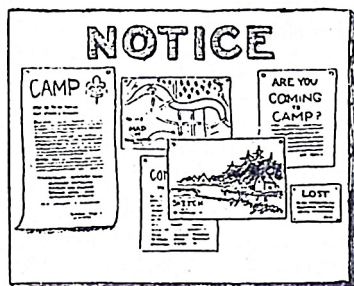
Naturligvis vil Steder, der opfylder disse Betingelser, være vanskelige at naa til, og det vil altid vise sig, at Transporten er det store Problem og i Almindelighed den store Udgift. Men det vil meget sjældent være fuldstændig umuligt at naa derhen, og den energiske Tropsfører vil saa længe som muligt holde fast ved sin oprindelige Ide.

Saa er der bare at komme i Forbindelse med „de Indfødte“, hvilket i Almindelighed kan gøres ved et Brev til de slesvigske Spejdere, Præsten, eller direkte til den Landmand, paa hvis Jord, du ønsker at slaa Lejr — eller i nogle Tilfælde, hvor det er offentlig Jord, til de stedlige Myndigheder. De forberedende Formaliteter maa omhyggelig overholdes, men et venskabeligt Forhold bliver sædvanligvis hurtigt oprettet.

Hvis dette bliver gjort mange Maaneder i Forvejen, vil de Indfødte nyde godt af det i lige saa høj Grad som Drengene. Dyrkning af Venskab med Jordbesiddere, Landmænd, Naboer o. s. v. bør altid støttes af good turns — Omhu for Indhegninger, Lukning af Porte og Laager, saavel som Renholdelse af Lejrpladsen baade under og efter Lejren.

Der næst er der Forundersøgelsen. Den kan gøres af en lille Ekspedition, bestaaende af Tropsføreren og een el-

ler to andre Ledere. De bør medbringe Proviant og sove ude. Der skal laves Kort-Skitser, Tegninger og tages Fotografier af de karakteristiske Steder paa Egnen. Der indgives en Beretning paa næste Tropsmøde og Tegningerne slaas op paa Plakattavler.

Plakattavlen.

Naar man vælger Lejrens Beliggenhed, er den første Betingelse, at der er Vand i Nærheden. Det vilde blive utaaleligt til Stadighed at skulle bære det mere end 100 m.; det er selvfølgelig det bedste at have det lige ved Haanden. Et klart Vandløb, der plasker ned over Klipper er det idelle, da det ogsaa kan bruges til Badning. Man maa passe paa, at Vandet ikke er forurenat. Stillestaende Vand maa undgaas.

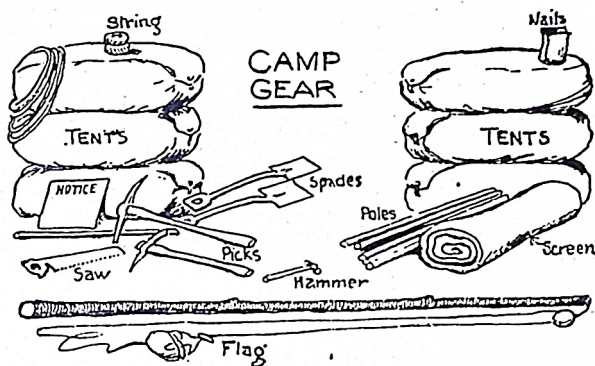
Det er let nok at samle Træ, men det er selvfølgelig en Behagelighed at have det lige i Nærheden. Paa den anden Side er det maaske ikke muligt at samle tilstrækkeligt Brændsel, og du maa saa træffe dine Arrangementer paa Stedet.

Slaa aldrig Telt under Træer, de drypper; men lad Teltene være beskyttede af Træerne mod Vind og Regn.

Vælg ikke Grund, hvor Teltene kommer til at ligge i en lang kedelig Række. Lad dem ligge spredt og halvt skjult for hverandre.

Vælg ikke Jord, der ligger for lavt; den bliver svampet i Regn. Ej heiler høj Grund, der er for udsat for Vind. En Afsats paa en Bakkeskræning lige over Fladen vil være udmærket.

Vælg en Lejrgrund paa et Sted,

Udrustning.

hvor man kan faa fat i en Læge, hvis Adresse bør slaas op paa Plakattavlen, for det Tilfælde, at Tropsførereren selv skulde tilskadekomme.

Køkkenet er Lejrens Hjerter, og du maa vælge et pænt, fladt Sted nær ved Vandet, Stien eller Vejen, og Brændsel. Hvis et Vandløb bliver brugt, maa Køkkenet være nedstrøms og Resten af Lejren, ovenfor. Der maa være passende Grund nærvæd, hvor hver Patrulje kan afstikke sit Messe-Areal, og der maa være Plads til Forraadteltet.

Latrinerne maa være langt ned ad Vandløbet eller helt borte fra det og Lejren — mindst 150 m.

Naar dette er afgjort, maa Resten af Lejren arrangeres med Lejrkommandantens Telt i Midten og Patruljernes spredt mellem Træerne. Der skal laves et Kort, som slaas op paa Plakattavlen.

Undersøgelsesekspeditionen bør saa finde ud af — uden at dumme sig — hvor og til hvilke Priser, man kan faa Kød, Mælk, Grønsager, Halm og eventuelt Brænde. De bør afmærke paa Kortet, hvor Købmandshandelen, Postkontoret, Skolen, Kirken og andre Bygninger af Interesse ligger, aflægge Besøg hos lokale indflydelsesrige Mænd, og, hvad der er vigtigst af alt, undersøge, hvorledes man lettest kan faa bragt sit Kluns fra den nærmeste Station.

Efter at have skrevet alle Navne, Tal o. s. v. ned, vender Ekspeditionen

tilbage og aflægger Beretning for Tropsførereren, og Tropsførereren har da en meget god Begyndelse til sin Lejrbog.

(Forts. næste Nr.)

Vi skal videre frem!

I har faaet det at vide før, I faar det at vide nu igen, og vi skal høre det, indtil vi aldrig glemmer det: Vort Løsen er: „Videre frem!“

Frem i Antal, Godhed og først og sidst — i Folks Omdømme.

Paa det sidste Punkt hjælper det allerede godt, Folk begynder at kende os og ofte hører man Ordene: „Der er en Spejder, han maa kunne hjælpe os!“

Det forpligter, Spejdere. Folk kender os mere end vi tror; de er paa det rene med vore Love og Idealer og de venter sig meget af os. — Folks gode Tiltro maa vi ikke skuffe — men det sker! Nederdrægtigt ikke?

For Eksempel — en Herre kom i Gaar hen til mig og spurgte, om Spejderloven tillod Korpsets Medlemmer at øve Hærværk mod Skovens Træer. Han var kommet forbi en Patrulje, der med den største Iver af Verden snittede deres ærede Navne i de ganske unge Træers Bark, medens deres Fører havde forfærdelig travlt med at

konversere en ung Dame? Hvad siger I til det? Spejdere, der til enhver Tid skal beskytte Skoven mod Overlast lønner dens Gæstfrihed ved selv at øve Hærværk.

„En Ubetydelighed!“ hører jeg jer indvende; rigtig nok, men selv Træets Beskadigelse er det mindste af det Den Herre, der saa det, gik hjem med et daarligt Indtryk af, hvad han havde set, og havde jeg ikke anmodet ham om at tie stille, var det muligvis gaaet videre, men dette er desværre ikke det eneste Tilfælde.

Peter Spejder gik og legede med en Luftbøsse.

Paf! Der dryssede en Graaspurv. Dette saa Fru Jensen, der bor ved Siden af Peter og hun bragte det videre til en halv Snes Veninder ved Eftermiddagskaffen, efter først at have berettet sin Ægtehalvdel Historien. Halvdelen indtog en solid Frokost med nogle Venner. Vor Bevægelse kom paa Tale og Hr. Jensen serverede Peter-Spejder-Hændelsen. Vær saa artig, Spejdere! Snebolden er i Gang, og I ser hvor stor Skade en enkelt Spejder eller en Patrulje kan gøre hele vor herlige Bevægelse ved Ubetænksomhed og Tankeløshed.

Folk lægger Mærke til det gode vi laver, men i langt højere Grad til vore Blottelser. Hjælp os fremad ved altid at huske paa, at hver enkelt Spejders Optreden tæller med.

H. Stein.

Spejderlovens § 9.

Jeg læste forleden en Tale af Rudyard Kipling. Han udtalte bl. a. følgende: „Penge er noget mærkeligt noget. Har Du nogensinde tænkt over, at Penge anbragt i en Bank eller i Statspapirer er det eneste i Verden, foruden Hæren, Flaaden og Handelsflaaden, som arbejder for Dig, medens Du sover. Alt andet holder op et Øjeblik eller gaar i Seng eller tager Fridag af og til, men vore Penge virker for os hele Aaret for at skaffe os de 5% Rente, som Staten giver af hver Sum, den laaner af os. Jeg er ikke Finansmand, men saameget ved jeg; og jeg ved ogsaa, at en Mand, der af Penge, han har sammensparet sig, har en Ind-

tægt seiv om den er lille, til en vis Grad er fri for Bekymringer for sig sin Hustru og sine Børn.

Det giver ham Selvrespekt, et ligevægtigt Sind og Grund til at imodese Fremtiden med Ro og Tillid. En Mand, der har bortadslet hele sin Lon ved Ugens Slutning, er hele Verdens Tjener for den næste Uges Lon. Den der har nogle Penge i sine Hænder, er uafhængig af Verden, saa langt disse rækker, og Bevidstheden derom maa gøre Livet anderledes for enhver tænkende Mand og Kvinde.

Sparepenge repræsenterer meget større Værdi end deres blotte Pengeværdi. De er et Bevis for, at den, som har sparet dem, dur noget. Enhver Daare kan ødsle, enhver kan faa Pengene til at forsvinde mellem Fingrene. Men der kræves en Mand for at spare. Og jo mere han sparer, jo mere Mand bliver han. Ødselhed og Extravagance bringer Usikkerhed i en Mands Sind, Sparsommelighed, der betyder det samme som Selvbeherskelse og Maadehold, giver Sindet Ro og Fasthed og vi trænger til rolige og faste Karakterer nu om Dage“.

Saavidt Kipling!

— Jeg tror ikke, Spejdere, er sparsommelige. De klatrer Penge bort; hvad der vel for en Del beror paa, at de er kommet saa let til dem; det er deres Lomme penge.

I Nærheden af den Mark, hvor mine Spejdere dyrkede Kartoffler, var der en Iskagebod. Og i Frokosthilet og naar Dagens Arbejde var endt, var Bodens belejret af Spejdere, der spiste ikke en, men mange Iskager. Det ærgrede mig, at se dem give Penge ud til noget saadant — Isen var jo heller ikke den fineste — og det tog sig grimt ud for de forbipasserende at se denne Flok Spejdere hænge omkring Bodens.

Jeg mener ikke, Drengene ikke skal have Lov til at solde. Men sold med Maade og fornuftigt! Vi kan jo alle føle os fristet af en Kage eller noget Frugt, det er den Slags Smaafornøjelser der giver Dagliglivet Kulor.

Men tro mig den Dreng, der giver Afkald paa nogle Iskager og i Stedet for køber den sidste Jack Londonbog eller — eller hvis han er mere velslaaet — Kipling eller Fleuron, han er

mere værd end de Drengene der sætter alle Tingene i Slik.

Der skal Selvbeherskelse til; man maa tage sig selv i Kraven. Eller køb Blomster til Mor' eller Søster; det er maaske den største Glæde, Penge kan berede, at man kan give til andre. Spar Penge til et bestemt Formaal! Et Fotografapparat, en Kajak el. lign. At spare for Pengenes egen Skyld er af det onde; det bliver Folk saa smaa af — Mens vi er ved § 9, lad mig sige et Par Ord om den anden Halvdel af Paragraffen: „vær ordentlig!“

Det er af saa stor Betydning! Efterlad Lejrpladsen i Orden, hold Orden i dit Værelse og dine Gemmer, i dine Gløsehefter (I fører vel alle Gløsehefter og ikke disse løse Lapper, man ikke kan finde ud af ved Repetitionen?) vær ordentlig med din Person; en Børste og lidt Vand paa rette Tid og Sted er af forbavsende Virkning.

Det kan ikke nytte, man har den flotteste Skilning, naar samtidig ens Hænder og Negle ser ud, som havde man lige taget Kartoffler op. Jeg var forleden i en „IV Mellem“ at høre paa Undervisningen. Drengene, af hvilke de fleste var velfriserede, havde Tysk med en Lærerinde. Da de markerede, slog det mig: Hvor er de Drengene dog beskidte! Sikke Hænder, sikke Negle! At de vil være det bekendt, og ovenikøbet overfor en Dame!

I skal ikke være forfængelige, i al Fald ikke i den Grad, at det er latterligt. Tro mig, det er saamænd de færreste, der lægger Mærke til jer. Vær ikke bange for at gaa med en Lap paa Halen eller Albuen, men vær glad ved, I har en Mor, der kan sy saa pæn en Lap.

Jørgen.

Ovenstaaende 2 Artikler har jeg med Glæde modtaget og lader dem gerne gaa videre til alle mine Læsere blandt Spejderne. De er nemlig fra vor egen Kreds og det er godt, fordi det er os selv, der skal holde Fanen højt. Nu har vi holdt St. Georgsdag og gentaget vort Spejderlofte. Lad os hjælpe hinanden med at blive dygtigere og dygtigere til at holde vor Spejderlov. Lad os ikke bilde os ind, at vi er bedre end alle andre, men vi vil gøre os Umage for at være blandt de bedste. Lad os derfor være beredte til at tage mod Kritik og beredte til at tage ved Lære — allerhelst af hinanden.

„Vær beredt“.

Paa Sporet.

En Spejderfortælling.

AF C. C. Stender.

1. Kapitel.

Solen havde passeret Zenith, men sendte stadig sine varmende Straaler ned over Jorden, der var ikke en Sky at se paa Himlen. Ikke en Vind rørte sig. Inde paa Marken ved Siden af Vejen laa Køerne og tyggede Drøv og saa søvnige ud.

Ovre bag Gærdet ved Skoven steg en svag Røgsøjle lige i Vejret og i Skovbrynet laa to Telte. Udenfor det ene Telt laa to Spejdere og talte sammen og henne ved Ildstedet, hvorfra Røgen kom, gik en tredie, som kun havde det aller nødvendigste Tøj paa — altsaa Badebukser, — og jonglerede med en stor Gaffel, idet han forsøgte at gennembore nogle lange Medisterpølser, der laa og vred sig paa Stegepanden.

Det var Bæverpatruljens to yngste Spejdere og dens Kok. Bæverpatruljen, der førtes af Svend Quist, den dygtigste Spejder i mange Miles Omkreds, havde ligget i Lejr her ved Granriis Plantage i 8 Dage, i Morgen skulde Lejren brydes og de skulde tage til Svendstædby, hvor de skulde mødes med Troppens øvrige Patruljer for saa at tage paa Tropsvandreløjr.

„Hør Kre'sjan Overkok, hvor mange Meter er der til hver?“ spurgte Knud, en lille lyshaaret Krøltop, der for første Gang var i Lejr, „jeg er saa sulten som — jeg ved ikke hvad.“

„Rolig! Forstyr mig ikke! Det var da osse som . . . Næ—æ jeg sagde ingen Ting, men det er de mest fordømte Pølser, jeg nogensinde har forsøgt at dressere i Frihed,“ svarede Kokken.

„Hva'! kan du ikke faa dem til at makke Ret, og saa vil du endda bilde os ind, at du er Frikadellesmed og autoriseret Madfordærver,“ lød det fra Knud.

„Du skulde tage og tøjre dem til Panden,“ indskød Willy, den anden Spejder, „ellers kan vi vist skyde en Pind efter Middagsmaden og prøve om det kan hjælpe.“

„Saadan et Par ubarberede Billardkugler, kan I holde jeres Næser ved jer selv, ellers kunde det være, I fik grillerede Snudeskatter i Stedet for, se hellere at komme op efter den Spand Vand, nu har i længe nok ligget og legget forstenede Fortidsdyr.“

„Ja, men er det ikke Fortidsdyr — „Vanddrager“ hva?“

Knud og Willy sprang af Stedet, medens det fra Kokken lød:

„U—uh, den var mer' end vandet den.“

Knud og Willy fulgte Stien op gennem Skoven med Spanden mellem sig.

„Jeg havde nu aldrig troet, det var saa grinagtig at ligge i Lejr.“ Det var Knud, der afbrød Stilheden, „jeg tror, jeg aldrig har haft en saa fornøjelig Sommerferie som i Aar. Og saa maatte jeg endda ikke komme med til at begynde med. Mo'r sagde, jeg kunde nemt komme noget til, og hun kunde ikke forstaa, at jeg vilde undvære ordentlig Mad og en god Seng. Den Mad Kristian laver er da udmærket og en Seng kan næsten ikke være bedre, end Halmen vi ligger paa. Vel?“

„Jeg slutter mig fuldstændig til den sidste ærede Taler. De kære Forældre er nogle underlige Mennesker. De skulde komme ud og se, hvor godt vi har det, saa blev de nok herude med det samme for at faa lidt af Fornøjelsen med.“

„Men Sven er nu ogsaa en donnergod Patruljefører. Han kan alt muligt. Kan du huske første Aften ved Lejrbaalet, da han dansede Corrobori — eller hvad det nu hedder — for os. Han var storartet, man kunde godt have troet, det var en rigtig Indianer, der dansede.“

„Ja, sikke nogle Indianerhyl, de var mere end naturlige, de var overnaturlige. Det er nu

lige meget hvad der sker, Sven skal nok klare Grejerne, han er den største Skalpjæger i Landet.“

„Naa, her er Huset, saa maa vi se at faa Vand paa Maskinen.“ Knud gav sig til at pumpe og Willy fjernede sig et lille Stykke ind i Skoven. Her stødte han paa et friskt Spor. Det syntes ham lidt mistænkeligt, for det maatte omtrent lige være sat, og saa lod det til, at det var et Par 15—16 Aars Dreng, der havde sat dem. Det vilde han alligevel undersøge lidt nærmere. Han glemte helt Knud og gav sig til at følge Sporet som gik længere ind i Skoven.

Da Knud havde faaet Spanden fyldt, stod han lidt og ventede, saa kaldte han, men Willy hverken viste sig eller svarede.

„Han er da en sær een, nu er han selvfølgelig gaaet tilbage til Lejren,“ tænkte han, „og ladet mig om at bringe Vandet derved. Det var nu ikke rigtigt af ham, og han skal nu ogsaa nok faa det at vide ved første Lejlighed!“

Fortsættes Side 23.

Ringene, som
ikke skrider.

Skoleidrætsstævnet.

Spejdersporten er for første Gang repræsenteret.

Idrætssangen „Vidar“.

Mel.: Længe var Nordens.

Stuerne stjæler
Kraft og forkæler,
Bøgerne blege
Kindernes Blod;
Viljerne vegé,
Dem vil vi ægge,
Kraft vil vi vække,
Snille og Mod.

Vidar den stærke
Staar i vort Mærke,
Ulven han river
Gabet itu.
Sundheden giver
Kraft til at sejre.
Fyld da, du fejre
Sundhed, vor Hu.

Klavren og Springen
Hærde og Bringen,
Sætte i Blodet
Skummende Fart!
Friskheden, Modet
Vokser og stiger.
Maalet, vi higer
Mod, er os klart.

Intet kan kvæle
Livfulde Sjæle,
Hvor de i sunde
Legemer bo.
Didhen vi stunde,
Vejen vi vide.
Fremad vi skride
Friske og fro.

Olaf Hansen.

Betydning for den unge, ført ud i Livet.

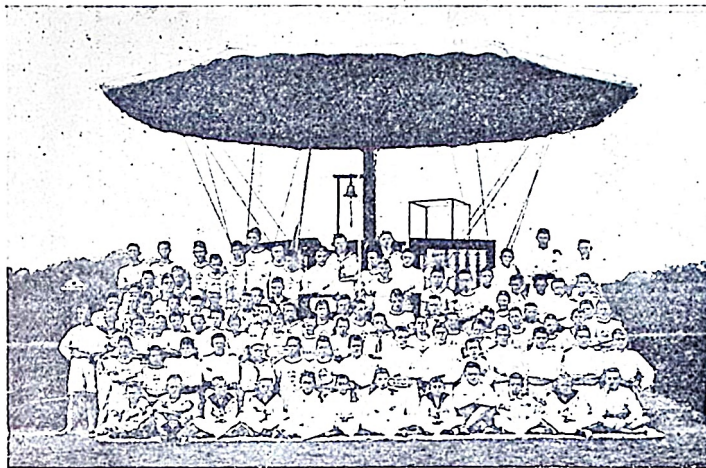
Daværende Skolebestyrer for Ordrup Gymnasium, Professor H. C. Frederiksen, „Friser“, gik med Begejstring ind paa Tanken; de to Mænds Begejstring for og Kærlighed til nogen forplantede sig til os Drengene. Vi arbejdede og trænede med Iver. Naar Lektierne var lært, saa var vi paa Boldbanen eller paa Idrætspladsen og løb og sprang og spillede os Sundhed, Livsglæde og Styrke til, — under en kyndig, forstaaende og ildnende Ledelse. Det var under Stævnerne ikke os selv, men først og fremmest vor Skoles Ære, det gjaldt. Vi jublede — det er klart — naar en Ordrupper vandt; men endnu gladere var vi, naar Skolen — alt-

„Stævne“.

Det første Idrætsstævne for Skolediciple blev holdt her i Ordrup omkring Midten i 90'erne; det var Kaptajn Holger Nielsen, der fik Ideen, og naar den Mand faar en Ide, der er god, og som han tror har Levedygtighed i sig, saa giver han ikke op, før han har naaet, hvad han vil. Holger Nielsen har sjældne Førerevner, og naar han er fyldt af Begejstring for en Sag, saa har han let ved at rive andre med, — og dette er formet med den Handlingens Myndighed, der give Respekt. Han har haft den sjældne Lykke at se sin Kongstanke i Idrættens store og opdragende

Ordrup Skoles første Idrætshold.
Holger Nielsen. „Friser“.

Forste Fællesstævne paa Traverbanen.

saa vi Drengene — blev rost for det gode Sammenhold og den smukke Tone. Nogle af mine bedste og stærkeste Indtryk og Minder har jeg fra den Tid, hvor det gryede og groede.

Efterhaanden som Tiden gik, forplantede vor Begejstring for denne overordentlige vigtige Side af en Skoles Liv sig viden om.

Flere og flere Skoler kom med og fulgte vor Indbydelse til en sund og kammeratlig Styrkeprøve; vi fik Lejlighed til at stifte Venskaber med andre Skolers Elever, Venskaber, der i mange Tilfælde har holdt sig, til vi nu er modne Mænd.

Vi, der var med fra den første Begyndelse, vi ser med Glæde og Tak hen til de Mænd, der vil være med til ogsaa at give jer, hvad vi ikke for meget vilde have undværet.

Derfor: Fylk jer, I unge, om en saa stor og vigtig Sag. — til Gavn for jer selv, til Ære for jeres Skole og til Frelse — saa

sandt som det nu gælder at tage alle Kræfter i Brug — for vort elskede gamle Land.

Holger Frederiksen.

Fri Idræt.

Ja, har ikke selve disse Ord en herlig Klang? Ungdommen elsker Frihed, og al sund Ungdom har i sig Trangen til at bruge sine Kræfter ogsaa til Idræt.

Derfor er det bedre at sætte „Fri Idræt“ over denne lille Artikel end det officielle Navn „Athletik“, der leder Tanken hen paa store, tunge, stærke Mænd, der med øjensynlig Vanskelighed bringer deres muskel-spækkede Lemmer i nogenlunde normale Stillinger.

Men hvad er Fri Idræt — eller Athletik?

En Tumbleplads for Ungdommen, en Øvelsesplads for Legeme og Vilje, en Hjælp til at holde sig stærk og ren . . .

Sagt med andre Ord: den Del af Idrætsbevægelsen, der paa sit Program har Gang, Lob, Spring og Kast.

Vi kan jo allesammen gaa; men der er ganske enorm Forskel paa

Menneskers Evne til at gaa smukt, hurtigt eller langt. Det smukke maa man nu helst se bort fra i *Kapgang*, hvor man kun fordrer, at Stilen skal være korrekt, d. v. s. at *Kapgængerne* ikke i noget Øjeblik maa have begge Fødder fra Jorden (saaledes som Tilfældet, naar man løber). Det er iøvrigt forbavsende, saa hurtigt man kan komme frem ved Gang. Hvad mener man om at gaa 75 km paa lidt over 8 Timer?

Men man kommer nu alligevel lidt hurtigere afsted, naar man løber. Og *Kapgængerne* maa undskyldes, men det ser ogsaa baade kønnere og naturligere ud.

Man skelner i Regelen mellem korte Lob ell. *Sprinterlob* (60 m—400 m), *Mellemdistancelob* (800 m—5000 m) og *Distancelob* (10,000 m). Det mest kendte Distancelob er *Marathonlobet*, der løbes over 40,2 km (ved de forestaaende olympiske Lege i Antwerpen er Distancen dog 42,750 km). Som en Art Forhindringsløb maa nævnes *Hækkeløb*, der løbes over 110 m ell. over 400 m. Det gælder her om at kunne løbe ell. glide ganske tæt henover Forhindringerne, saa man ikke spilder Tid ved at være for længe i Luften.

To svenske Akademikere (Holmér og Samuelsson) i Skiftøjeblikket i 4 × 100 m Stafetløb.

To danske Akademikere (Boggild og Heilmann) bibrager ved et godt Depeschekifte til deres Holds Sejr i 4 × 400 m Stafetløb.

En særlig Løbeøvelse — og en særlig morsom Løbeøvelse — er *Stafetløb*.

De almindeligste Stafetløbsdistancer er 4 × 100 m, 4 × 400 m og 1000 m (400 + 300 + 200 + 100). Det drejer sig om at bringe en Depesche (d. v. s. en Træpind) saa hurtigt som muligt fra Start til Maal, og det er ikke nok, at den enkelte Mand (ell. alle Deltagerne hver for sig) løber hurtigt — Depeschekiftet mellem Mand og Mand skal gaa hurtigt og præcist.

Den svenske Student Palmstierna springer 1,75 m i Højdespring.

Ikke alle Mennesker har Lyst ell. Evne til at løbe; men nogle af de paa dette Omraade lyst- eller evneløse har maaske et Fond af Springkraft, som skal udyttes. Kunde det ikke være ganske morsomt en Gang imellem i sin Fritid at springe *Højdespring* over en Gardist? Garderhøjden er 175 cm, og den danske Rekord i Højdespring er 181 cm (Verdensrekord. en Ubetydelighed ov. 2 m).

Man kan ogsaa kombinere Løb og Spring: en Hurtigløber vil i Regelen have gode Anlæg for *Længdespring* og vil maaske kunne bringe den danske Rekord op over 7 m.

Stangspring er vel nok den smukkeste af Springøvelserne — til lige den vanskeligste, da den fordrer størst

Legemsbeherskelse. Vi er i Danmark omtrent naaet op til de 4 m, som man i Amerika har passeret.

De sterke, men lidt tunge og langsomme unge Mænd vil rimeligvis kunne naa noget i *Kast*. Men forøvrigt behøver man slet ikke at være særlig stærk for at opnaa gode Resultater i Kasteøvelserne: der er noget, som hedder Teknik, og det er en saare værdifuld Vare!

I *Spydkast* slynger man, hvis man er flink Verdensrekord-Indehaver, sit Spyd ca. 66 m ud i Rummet.

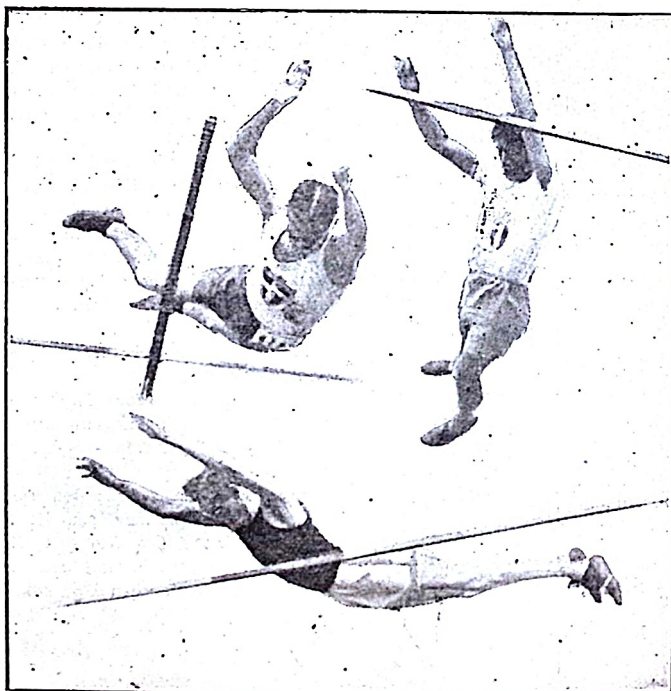
I *Diskoskast* slynger man den flade Diskos, som vejer 2 kg, over 40 m bort fra den Ring, man kaster fra.

I *Kuglestød* sendes den massive Jernkugle (den vejer 7½ kg) ved een Haands Stød ca. 14 m bort fra Kasteringen.

I *Hammerkast* benytter man et Instrument, der mindst af alt ligner en Hammer: en massiv Jernkugle med et »Skæft« af Staaltraad og to trekantede Haandtag (Vægt 7¼ kg).

Denne ejendommelige Genstand slynges ca. 50 m bort fra Kasteringen.

Nogle Idrætsmænd har Anlæg for både Løb, Spring og Kast (er *all-round-men*). For saadanne har man

Svenske og danske Stangspringere passerer Overliggeren efter at have sluppet Stangen.

Nuværende Verdensmestre i Atletik.

1.	2.	3.
4.	5.	6.
7.	8.	9.

1. Aug. Olsen,	Horsens:	Spydkast.
2. H. Rasmussen,	København:	Stangspring.
3. E. Midtgaard	—	Hammerkast.
4. H. Thorsen	—	Længdespring (110 m Hæk, Højdespring).
5. Oluf Pedersen	—	Kuglestød.
6. Laurits Dam	—	10 km Løb.
7. Søren Nielsen,	Aarhus:	800 m Løb (1500 m, 5000 m).
8. K. Mathiasen,	København:	100 m Løb (200 m).
9. Aug. Sørensen	—	400 m Løb.

Femkamp (bestaaende af 200 m og 1500 m Løb, Længdespring, Spydkast og Diskoskast) og **Tikamp** (bestaaende af 100 m, 400 m, 1500 m, 110 m Hækkeløb, Højdespring, Længdespring, Stangspring, Spydkast, Diskoskast, Kuglestød).

Den frie Idræt er i Fremgang i Danmark — vi har kunnet konstatere Fremgangen i de skandinaviske Landskampe i 1917—18 og 19, hvor vi fra en ynkelig Fokseplads er naaet op til at føre en forbitret Kamp med Norge om Andenpladsen uden paa nogen Maade at kunne true Sverige. Nu i Aar kommer Nationernes store idrætslige Styrkeprøve ved de olympiske Lege i Antwerpen — for den frie Idræts Vedkommende 15.—23. August. Konkurrencen bliver skarp, og vore Forhaabninger er ikke særlig store; men der arbejdes.

Vi naar dog aldrig saa langt frem, som vi kan og bør, før det gaar op for Ungdommen, for Skoleungdommen, hvor den frie Idræt kan gavne den, og hvor den kan gavne den frie Idræt.

J. B. Prip.

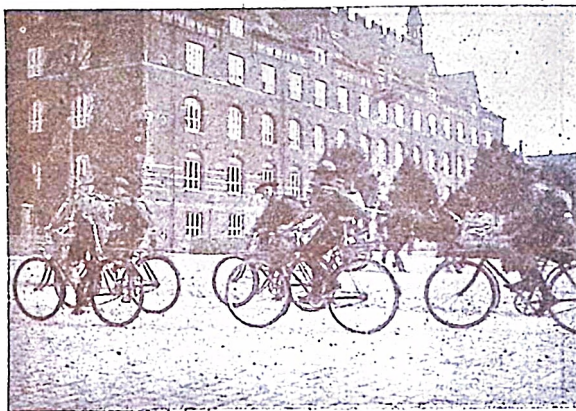
Spejdersport som Skoleidræt.

Af Sven V. Knudsen.

Forhaabentlig bliver 13., 14. og 15. Maj Fridage for de fleste Skoler i København og Omegn, ja helst for dem alle. Ellers vil mange Dreng og Piger gaa Glip af den udmærkede Underholdning, der bydes paa Traverbanen i Charlottenlund i de Dage, og det en Underholdning, der netop er noget for dem, fordi den viser, haade hvad ganske almindelige Dreng og Piger kan naa til, og hvad de hurtigste, behændigste og stærkeste af Danmarks Skoledreng kan præstere i Idræt. Fra alle Egne af Landet møder de, fra 11 Skoler i Gentofte Kommune, 32 Skoler i Storkøbenhavn og 9 Skoler i det øvrige Danmark. Deltagernes Antal bliver 3—4000, og der skal gives Opvisninger og Konkurrence i Gymnastik, Fri Idræt, Fodbold, Haandbold, Langbold og Spejdersport.

Hele Programmet er saa stort, at det vil være haabløst her at komme ind paa alle Enkeltheder, om Chan- cerne i Faldboldkampene, 80 Meter- løbene og Stangspringene. Derimod vil vi se lidt paa Spejdersporten. Det er første Gang, den viser sig ved Skoleidrætsstævnerne, og det skønt Spejdersporten her i Danmark har været dyrket som Skoleidræt lige siden 1909. Men naar den nu endelig viser sig, kommer den med saa meget større Styrke, idet 11 Skoler har anmeldt Spejdertroppe med ialt 211 Spejdere, og hvad bedre er, de Mænd, der arrangerer Stævnet, har med megen Glæde budt Spejdersporten Velkommen blandt de øvrige Skoleidrætter. Nu vil det vise sig, hvad den formaar, naar de 211 Spejdere Torsdag Aften den 13. Maj rejser deres mange Telte paa Traverbanens dejlige Grønsvar og indretter deres 11 Skolelejre, alle mærket med Skolernes Navne og Kendingstegn, og i de tre Dage fra tidlig Morgen til sen Aften arbejder og træner i alle

Ud
paa
Tur.

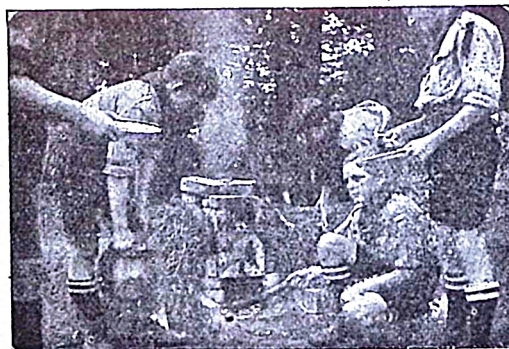

deres Færdigheder, medens i Tusindvis af Tilskuere gaar ud og ind mellem Teltene og kigger Spejderne efter i Sommene. Saa skal det vise sig, om Spejdersporten kan klare sig mellem alle de mange andre Færdigheder, og om den kan overbevise Tilskuerne

om, hvor morsom og udviklende Spejdersporten er. Om Lørdagen ender Stævnet med en Spejderopvisning paa en Times Tid. Der vil blive vist saa meget, og det skal gaa med en Fart, som skal skaffe os mange nye gode Venner. Ved de store Lejrbaal

„Ebleskiver“. 1. Aarhus.

„Vanillekrans“ med Fingeraftryk. 3. Aarhus.

„Bivualt“ fra Kalo.

Lejrbaalsfilm. 2. Aarhus.

Ogsaa
Spejdersport.

Torsdag og Fredag Aften vil alle Spejdere samles tilliggemed de 200 Spejdere, som Københavns Divisionen har tilbudt som Ordonnanser ved Stævnet, og som vil ligge i Lejr derude i de Dage. Fra de omliggende Villabyer vil de indbyde alle til at komme til deres Lejrbaal og fan en Anelse om, hvad det vil sige at nyde Livet i Alvor og Sjov.

Der er nu kun 14 Dage til Stævnet begynder. Rundt om i Troppene arbejder Spejderne med megen Energi. De ved, at Spejderne i flere Aar har

været ugleset, men at Skolerne, Lærerne og Idrætsmænd nu er ved at blive klar over, hvor raske Drengene Spejderne kan blive til, og at det derfor gælder om at vise dem, hvad Spejdersport er, og hvor lykkeligt det er at dyrke en Sport, som passer til ens Natur. Hvad de viser paa Traverbanen kan maaske blive til fremtidig Glæde for mange andre Drengene — paa Skoler, som begyndte paa Spejdersport, efter at de havde set Spejderlejren paa Traverbanen.

nerne ikke kunde komme til Stævnet p. Gr. af Pasvanskeligheder. Henimod Kl. 4 begav vi os til Stadion, som vi havde god Tid til at se paa, da Stævnet begyndte Kl. 5. Til vor Glæde saa vi, at der til Ære for os var hængt danske Flag op blandt de svenske. Det svenske Stadion er overordentlig smukt og det er ovalt ligesom det danske, men noget større. Midt i Stadion ligger Fodboldbanen med en Løbebane omkring og Springbaner for Enderne. Vi fik nu talt med en af Stævnets Arrangører, der skaffede os vore Numre og Programmer, af ham erfarede vi, at der var indløbet ca. 400 Anmeldelser til Stævnet, og at der ogsaa var udskrevet Konkurrencer for Piger. Deltagerne var delt i 2 Hovedgrupper, nemlig: Seniorer over 15 Aar og Juniorer under 15 Aar; disse var saa delt i 2 Afdelinger: en Klasse for Drengene, der vejede over 35 kg, og en B Klasse, for Drengene under 35 kg. Vi deltog i Senior- og Junior Klassen. Det var ikke fri for, at vi blev forfærdede, da vi saa de svenske Skoledrengene, der skulde deltage, idet de var meget større end vi; men det viste sig ogsaa senere, at de var en hel Del ældre, den ældste var saaledes 22 Aar.

Pr. Kl. 5 begyndte Stævnet. Der blev lagt for med de indledende Heats til 100 m for Seniores. Allerede her blev Einar Lund og Svend Ramsby slaaet ud, mens jeg placerede mig til Mellemheatet den følgende Dag. I 100 m for Juniorer vandt Erik Ramsby sit Heat meget overlegent. Nu gik Stævnets indledende Kampe Slag i Slag, og der opnaaedes brillante Resultater. Efter Stævnet var vi i Operaen, hvor vi hørte „Tannhäuser“.

Næste Formiddag sejlede vi en dejlig Tur gennem Mälaren ud til Drottningholmen, hvor vi drak The og spadserede rundt og saa Slottet og Øen. Kl. 5 var vi atter paa Stadion, hvor vi skulde løbe Mellemheats. Erik vandt atter sit Heat overlegent, mens jeg blev slaaet ud.

Om Aftenen var vi af de svenske Spejdere blevet inviteret til en Spejdraften, der holdtes af de svenske Spejdere, der havde været med i Hinds-gavl. Da vi ankom blev vi modtaget med Signablæsning og straks plantet ved et bugnende Kaffe-bord. Her bød

Til Stævne i Stokholm Septbr. 1919.

Lige efter Sommerferiens Slutning blev der i Skolens — Gl. Hellerup Gymnasiums — Telegramhal, hængt en stor Plakat op, der meddelte, at „Skolungdommens internationale Hostävlingar“ skulde finde Sted i Stokholm i Dagene fra den 12.—14. September. Ved nærmere Eftersyn viste det sig, at Hostävlingarne er det store Skoleidrætsstævne, der hvert Efteraar afholdes i Stokholm; endvidere fik vi at vide, at det var første Aar, dette Stævne var internationalt. Stævnet omfattede baade Atletik og Svømning.

Vi var 4. Spejdere ved Skolen, der mente, at det kunde være morsomt at komme med dertil, især da vi troede, at vi havde en Chance for at klare os godt i 4×100 m Stafetløb for Seniores, i 100 m Lob for saavel Seniores som Juniores, samt i Højdespring for Ju-

niores. Vi snakkede derfor med vor Gymnastiklærer John. Larsen og med Hr. Prip, tidligere dansk Mester i 400 m Lob om det; de mente nok, det kunde lade sig gøre, og Prip lovede at træne med os og tage med derop som Turens Leder. Vi skaffede os saa Til-ladelse til at rejse fra Skolen og de nødvendige Penge. Træningen drevs med Iver inde paa Stadion, for at vi kunde komme i saa god Form som muligt i de 4 Uger, der var til Stævnet.

Endelig var de 4 Uger omme, og saa rejste vi. Efter en Nats Rejse kom vi til Stokholm Fredag Morgen. Stævnet skulde begynde samme Aften. Paa Banegaarden tog, foruden et Komitémedlem, 2 svenske Spejdere, som vi kendte fra Hinds-gavl, imod os. Komitémedlemmet førte os til vort Kvarter, der viste sig at være en Badeanstalt i Mälaren. Efter at have spist Frokost og hvilet os, var vi ude at se paa Byen. Vi saa bl. a. nogle Opslag i en Blad-central om, at Nordmændene og Fin-

Major Lieberath os velkommen, hvorpaa Prip takkede hjerteligt. Efter Bordet gik vi ind i et Par andre Værelser, hvor nogle Spejdere spillede Klaver, og nogle dansede, mens andre saa paa Fotografier fra Stokholmer Spejdernes forskellige Foretagender og Udfugter. Imidlertid var Spisesalen blevet ryddet og alt blevet lavet i Stand til Lysbilleder. Nu viste Major Lieberath Lysbilleder fra Hindsgavllejren, idet han fortalte lidt om de enkelte Billeder. Efter dette blev vi trakteret med The og Kager, hvorefter der blev snakket og sunget en Mængde Sange, Den Venlighed, hvormed vi her blev mødt af de svenske Spejdere, var ganske enestaaende, for ikke at tale om, at flere af dem hver Aften var ude paa Stadion for at „heja“ os Danskere op. Den Aften hos de svenske Spejdere, var det morsomste og interessanteste ved hele Turen. Næste Dag var vi sammen med nogle svenske Spejdere, paa „Skansen“, det er Stokholms „Zoologiske Have“, men mere yndet som Promenade end „Zoologisk Have“ her. Om Eftermiddagen var vi atter til Stævne. Her vandt Erik Ramsby en meget populær Sejr i 100 m for juniore. I Højdespring for juniore blev han Nr. 3. Vort Stafethold blev desværre diskvalificeret, idet et af Skifterne fuldkomment mislykkedes. Ef-

ter Stævnets Slutning styrtede vi til Toget, hvor en hel Del af vore svenske Spejdervenner var kommet for at tage Afsked med os. Næste Morgen Kl. 10 var vi hjemme, Kl. 12 var vi i Skole.

Hvad der var særlig bemærkelsesværdigt ved dette Skoleidrætsstævne, var de glimrende Resultater, der opnaaedes. Saaledes vandt Stævnets bedste Mand, C. A. Christenson, der er en af Sveriges bedste albroend Atletiksportsmænd, 100 m Løb paa 11,6 Sek., 400 m paa 52,8 Sek., 110 Hækkeløb paa 16 Sek., Længdespring med 6,52 m, Træsprint med 13,72 og endelig Spydkast og blev Nr. 2 i Diskoskast samt var med paa det sejrrende Stafethold. Disse Resultater er, skønt de fleste langt fra er saa gode som Resultater, der er opnaaet ved tidligere Stævner, dog langt bedre end de bedste Resultater ved de danske Skoleidrætsstævner, og de nærmer sig stærkt de Resultater, der opnaaes ved almindelige aabne Idrætsstævner paa Stadion. Sveriges bedste Idrætsmænd er Studenter; men de oplæres ogsaa i al Slags Idræt fra ganske smaa, og det er det samme, der maa til herhjemme, hvis vi vil naa noget virkeligt som Idrætsmænd.

Carthon Gulmann.

JAMBOREEN.

Anmeldelsen.

Idet Anmeldelsesfristen nu er udløbet vil Udtagelsen af Spejdere til de forskellige Konkurrencer finde Sted. Disse Spejdere vil snarest faa tilsendt en Træningsplan.

Spejdere under 14 Aar er refuseret; Spejdere mellem 14 og 15 Aar vil kun under ganske særlige Omstændigheder kunne deltage. Disse Spørgsmaal er ordnet ved direkte Korrespondance mellem Udvalget og Troppene.

Uniformsreglementet.

Følgende Uniformsreglement er vedtaget af Jamboree-Udvalget:

Amerikansk Hat.

— Bluse.

— Khakistrømper.

mørkeblaat Håltørklæde.

— Strømpebaand.

hvid Fangsnor,

rød-hvid Skuldersløjfe,

mørkeblaa Bukser,

udleveres i Træningslejren.

Spejderbælte,
sorte kortskaffede Støvler.

Endvidere medbringes i Rygsæk:

khaki Bluse,

rød Lejrbluse, udlev. i Træningsl.

hvid Sejlsportshue med rød Lilje,

udlev. i Træningsl.,

mørkeblaa Lærredsbukser,

2 Sæt extra Undertøj,

3 Par Strømper,

hvide Sejldugssko,

sort Oilskindsfrakke,

Lommetørklæder (5),

Toiletgrejer (Kam, Sæbe, Tandbørste, Haandklæde, Neglebørste),

Spisegrejer (2 Bliktallerkener, Krus, Ske, Kniv, Gaffel),

Notesbog & Blyant,

(Forts. Side 22).

Chr. Andersen, Møbelpolstrer og Dekorator

Hellerupvej (gennem Porten i) Nr. 8. Tlf.: Hellerup 334.
Tæppe- og Gardinarbejde udføres. : : Ateller for Møbler og Madratser etc.
On parle francais. Prima Materialer.

== Altid det nyeste for Sæsonen! ==

Hovedforretningens Priser.

Strandvej 163. ILLUM. Telf. Hell. 324. 692.

AXEL VELDEN

Prima

Chesterfield-Lædermøbler
og engelske do. med Gobelinstof.
Sæciamei: Overpolstrede Møbler.

Hovedforretning

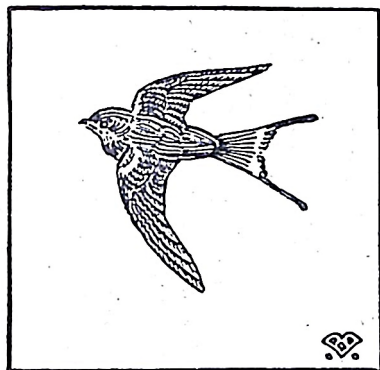
Strandvej 187. — Telf. Hørlup 75

Stort Lager og Udstilling
af Egetræs- og polerede Møbler
Strandparksvej 11. Telf. Hørlup 2064 x

NB! Ompolstring af Møbler, sam. Markise-
og Dekorationsarbejder anbefales.

Bysvale.

Landsvale.

Fuglene i Maj.

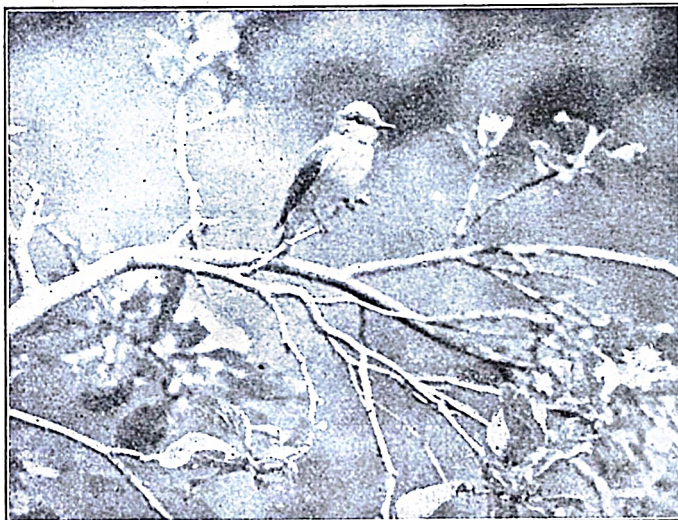
Nu kom Svalerne — en, to, tre, fire, vi tager Mursvalen med — Svale eller ikke, det lader vi Naturhistorien om, for os er den Svale i Dragt og Levevis — Men kender I de 4 Svaler? Landsvalen med de to lange Fjer yderst i Halen og med rød Strube, Bysvalen med den hvide Bagryg, den lille graa Digesvale og endelig Mursvalen, sodsort fra Hoved til Hale. Naar de andre Fugle er tystnet i Aftenstunden, gaar Mursvalens Jagt endnu over Byens Tage, i hvilelos Flugt paa de lange Vinger og i skrigende Jag efter hverandre, til ogsaa de tyr til Sovestederne under Tegtagene. De andre 3 Svaler overnatter, naar de ikke har Unger og sover hos dem i Reden, flokkevis i Rørskovene i vore Søer, ligesom Stærren om Efteraaret.

Sangerne kommer ogsaa med Maanedens milde Dage, smaa og graa er de alle, svære at kende, naar man ikke har lært at kende deres Sprog, saa blot en Tone i Busken straks melder, hvem der er derinde. Munken er

den eneste, der har et iøjnefaldende Skelnemærke i sin sorte Kalot, og vi forveksler den ikke med den lille Sumpmejse, der har ganske de samme Farver, men jo er Mejse i al sin Færd. Munkens Hun og Unger har brun Hætte. Den brogede Fluesnapper og Blodstjerten husker I nok, de glæder os en kort Tid med deres smukke Farver og livlige Bevægelser og kan i visse Aar være her i Mængde, de fleste rejser dog snart videre, og vi beholder kun den graa Fluesnapper, som

Hunnen, der er rødbrun og taler et helt andet Sprog end sin Mage; se jer for, naar det kukker, saa faar I nok dem begge at se, men Tiden er kort fra Maj til Sankt Hans og saa tier Gøgen.

P. Skovgaard.

Graa Fluesnapper.

er beskednere af Farve, men fornuftig i sin Færd, og vi er glade for den.

Til sidst kommer Gøgen, I kender dens Kuk, men ham selv, kender I ham? — blaagraa med lang Hale og vatret Bryst som en Spurvehøg, og

Paa Marschturen

har enhver Spejder „Dansk Ungdoms Sangbog“ i Lommen. Ingen saa righoldig Sang-Samling er endnu udgivet i Lommeformat.

Forts. fra S. 20.

evt. Madradsvaar,
Viskestykke,
Lappegrejer,
extra Fodtøj.

Alt mærkes med Forbogstaver
og Tropsnavn.

Denne og kun denne Uniform
skal bæres af alle Jamboree-Del-
tagerne med Undtagelse af de af
Korpset udvalgte Førere.

Følgende Sange skal Konkurrence-
deltagerne kunne uden ad-
inden Træningslejren:

Kong Kristian.

Der er et yndigt Land.

Jeg elsker de grønne Lunde.

God save the King.

Vaj højt, vaj stolt.

Altid frejdig.

Dejlig er Jorden.

Endvidere:

O I went dow South.

Vi danske Spejdere.

Hvorover Teksten vil blive sendt
til hver Spejder.

For øvrigt vil Korpsets Sang-
bog blive udleveret til hver Mand.

Hver deltagende Spejder skaf-
fer selv sit Pas og sin Militær-
tilladelse.

Træningslejren vil antageligt blive
afholdt fra den 15. til den 22.
Juli og vil være beliggende ikke
i Sydjylland, men i Nærheden af
København, idet Rejsen vil finde
Sted med Skib derfra.

Bemærk! Bemærk!!

Udvalget retter følgende ind-
trængende Opfordring til hver
Tropsfører og Spejder i Landet:

Findes der nogen der har el-
ler kan skaffe en Grand danois
og eller en Ravn (helst tam).

Disse 2 Dyr skal medføres som
„pet animals.“

Findes der ingen der har eller
kan skaffe Genstande forarbej-

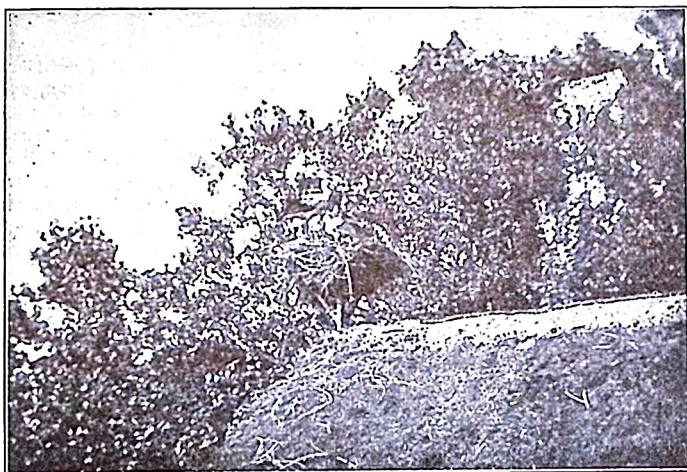
det af Spejdere og egnende sig
til Verdensudstillingen.

Oplysninger om disse Ting be-
des snarest meddelt Udvalget,
Paul Møller, Abel Cathrinesgade
24, København, B.

Betalingen vil ikke kunne op-

gives med Nøjagtighed, men vil
antageligt blive som først med-
delt mellem 250 og 300 Kroner,
og vil være at erlægge ill. nær-
mere Ordre.

Jamboree-Udvalget.

Hvormange Storke er der i Danmark?

**Enkeltmandskonkurrence.
Præmieopgave.**

Jeg ved nok, hvad jeg gjorde, da jeg
i Fjor gik i Kompagni med Spejderne
om at tælle Storkereder, for jeg ved,
at I ikke giver op paa Halvvejen —
og vi naaede højt regnet Halvvejen i
Fjor, og nu har vi endda faaet Sønder-
jylland med. Lad os saa se, hvor vidt
vi naaer i Aar. Vi tager fat paa en
lidt anden Maade. I Fjor arbejdede I
i Trop og var afhængige af hinanden,
i Aar staar I frit, idet jeg henvender
mig til hver enkelt af jer med følgende
Opgaver:

*Hvor findes der i Aar beboede Stor-
kereder i Danmark?*

I kan søge dem i Jeres egen Egn el-
ler hvor i Danmark, I ellers vil.

Hver Rede maa afmærkes og num-
mereres paa en Skitse (eller et Kort)
over den Egn, hvor den findes.

Skitsen maa have Nordnaal og et el-
ler flere Navne til Orientering. Til hvert

Nummer maa føjes en Forklaring om:

1) Hvad der var at se (fra Jorden)
ved Reden (enlig Stork, Par uden Un-
ger, Par med Æg eller Par med Un-
ger).

2) Hvilken Dato Reden blev tilset.

3) Navn og Adresse paa paagældende
Gaards Beboere.

Kan yderligere efter Beboernes Be-
retning tilføjes om hvad der var i Re-
den i 1919 eller andet Aar er det ud-
mærket.

Husk at skrive eget Navn og Adresse
tydlig.

Alt indsendes inden 1. Juli til P.
Skovgaard, Mogensgade 32, Viborg.

Præmier.

Som Præmier udsættes 4 Expl. af
en Fuglebog jeg udgiver i næste Maa-
ned, og som skal blive nærmere omtalt i
Juni Nummeret af vor Ungdom — de
fordeles saaledes: den der indsender
Melding om flest beboede Reder faar
1 Expl. — Alle der melder om 10 Re-
der eller derover deltager i Lodtræk-
ning om 2 Expl. og alle øvrige Med-
delere deltager i Lodtrækning om 1 Expl.

John Hundevad.

2 danske Spejdere gør deres Pligt i Nordrusland.

I det frivillige danske Korps i Nordrusland har i hvert Fald 2 danske Spejdere været med og gjort deres Spejdernavn Ære. Den ene af dem, Løjtnant Bjørn Schüllten, var for adskillige Aar siden menig Spejder i Hellerup, han begyndte i en af de ældste danske Spejderpatruljer, og blev ved saalænge han var i Skolen. Den anden er John Hundevad fra Aarhus, der indtil sidste Efteraar var Tropsfører og en Tid midlertidig Divisionschef for midtjydske Division. Deres Billeder staar over disse Linier. Begge disse viste deres Mod og Spej-

Bjørn Schüllten.

deriver bl. a. ved en Lejlighed, hvor de i Spidsen for en Flok Danske vovede sig ud paa Dvinaens Isflader under de Rodes Beskydning for at redde en Skare Kvinder og Børn fra Bolshevikernes Kugler. Begge er de kommen fra Togtet i god Behold. Og John Hundevad, der var med Korpsset som Korporal, modtog ved Korpssets Oplosning Udnævnelse som Løjtnant i den russiske Hær fra den hvidrussiske Regering. Hvad Under at hans Drenge i Aarhus er stolte af ham, for det er de.

Vi vil alle være stolte naar en af vore gøre Spejdernavnet Ære, og vi vil nævne det med Stoltbed. Og de, der har sendt os Billeder og Oplysninger, skal have Tak, fordi de selv holder Øjnene aabne og Hjerterne varme, og fordi de hjælper os alle med det.

Klavs Vedel.

Gaa til din Boghandler

og se paa „Dansk Ungdoms Sangbog“. Uundværlig for enhver Spejder.

som stod bundet til et Træ, det var altsaa gaaet ham paa akkurat samme Maade. Men hvad mon disse fremmede Spejdere vilde dem, siden de saadan ved høj lys Dag bortførte dem. Det havde han aldrig i sin vildeste Fantasi drømt om. Han havde nok hørt noget om at „vippe“ en Lejr, men det plejede at foregaa om Natten, det her var et rechte Overfald efter bedste Mønster.

Saa kom der en Spejder hen og tog hans Bind af, hvor forbavset blev han ikke ved at se, at det var Erik, som var Fører for Odderpatruljen, nu begyndte han at forstaa.

„Du ser noget forbløffet ud, Knud,“ begyndte Erik smilende, „det er vel sagtens, fordi du er blevet bortført af Spejdere fra samme Trop, som du selv. Men, forstaar du, det er et Væddemaal, det drejer sig om. Vi skal se, om Sven og „Bæverne“ kan finde jer igen. Vi har Tropsførerens Tilladelse, og han har sagt, at bliver I fundet, skal Bæverpatruljen have en Sølvplade til sin Stander og den skal Odder- og Tigerpatruljerne give, for det er dem, der har lavet Overfaldet.“

Jo, nu forstod Knud, hvad det drejede sig om, og han var tilføjede overbevist om, at Sven og hans Kammerater nokskulde redde Patruljens Ære. Saa sandt han hed Knud, skulde han nok gøre, hvad han kunde for at hjælpe dem paa Sporet.

2. Kapitel.

Medens alt dette foregik, havde Kokken gaaet og ventet forgæves paa, at de skulde komme tilbage med Vandet.

„Ja, jeg kunde jo nok tænke, at de to smaa Slyngler vilde lave Halloj med mig, men de skal heller ikke dø i Synden. Ingen Middagsmad fra min Side,“ tænkte han, „det mangler bare, at saadan to Rekrutter skal gaa og lave Grin med en gammel Spejder. Nu stod han her og skulde

(Paa Sporet).

Han tog saa fat i Spanden og begav sig tilbage til Lejren.

Bum s...!

Der laa han med Spand og Vand. Hvad kunde det dog være? Sikke han dog saa ud. Han fik dog ikke Tid til at tænke videre over dette, thi i det samme sprang tre maskerede Spejdere over ham og een to tre var han kneblet og bundet. En af dem tog ham paa

Ryggen og saa gik det af Sted ind i Skoven.

Hvor længe det varede huskede han ikke, men pludselig befandt han sig paa en aaben Plads, hvor der stod flere Telte og en Del Spejdere laa omkring i Græsset. Der var ham noget bekendt ved dem, men inden han kunde se dem nærmere, fik han et Bind for Øjnene. Eet naaede han dog at se. Han genkendte Willy,

bruge Vandet, han kunde hvert Øjeblik vente de andre hjem og han var endnu ikke færdig med Maden. Hvad mon Sven vilde sige, han var altid Præcigheden selv. Hvis det var rigtigt, skulde Knud og Willy sendes hjem med det samme, man kunde jo aldrig vide, hvad de kunde finde paa senere. Nu var der ikke andet at gøre, end selv at gaa op og se at faa fat i Vandet."

Han satte Stegepanden ind i Køkkenteltet og løb af Sted alt, hvad han kunde. Da han kom op i Skoven til det Sted, hvor Knud var faldet med Spanden, standsede han forundret, hvad skulde det betyde? Der laa den væltede Spand, men hvor var Knud og Willy.

Efter Sporene at dømme havde der været 4 i alt. Knud var kommet alene ned ad Stien med Spanden, for der var kun et Spor fra Huset og Knuds Kniv laa ved Siden af Spanden, saa var der kommet tre ud af Buskene paa begge Sider Stien, der havde staaet en Kamp hvorved Spanden var væltet. Saa maa de have baaret Knud, for hans Spor førte ikke væk fra Stedet igen, og der var kun tre Spor, der førte tilbage ind i Skoven, men hvor havde Willy opholdt sig under alt dette? Han havde han ikke set noget til.

Han skyndte sig efter Vand, og da han kom tilbage til Lejren, var Sven og de øvrige Spejdere kommet, men Knud og Willy var der ikke.

"Sven, har I ikke set noget til Knud og Willy, jeg sendte dem op efter Vand for en halv Times Tid siden, men nu er de forsvundet, Willy endda sporløst. Jeg har været oppe og se efter dem. Det kunde se ud, som om Knud er blevet overfaldet, Spanden laa væltet oppe paa Stien, og der var Spor af et Slagsmaal, bare der ikke er sket en Ulykke."

"Hvad er det, du siger? Her oppe paa Stien ved Huset? Umuligt — der er jo ikke fem Minutters Gang mellem Lejren og

Brønden, udbød Sven, „det er vel ikke en Historie, du har lavet, fordi Maden ikke er færdig til Tiden?"

"Nej—nej, kom, saa kan I selv se," svarede Kokken og gav sig til at løbe tilbage ad Stien med de andre i Hælene. „Tror I jeg laver Røverhistorier, jeg har saamæn staaet her og ønsket de to Fyre op paa det højeste Bjerg i den fjerneste Afkrog af Verden, og nu er de maaske allerede paa Vej dertil. Se, der kan I se. De har ligget og sloges i alt Vandet, han maa se godt ud, Knud."

"Jeg tror næsten du har Ret," sagde Sven efter at have undersøgt Stedet, „hvem mon det er, der har overfaldet dem . . . ?"

"Det er kun Knud, der er blevet overfaldet," afbrød Kokken ham, „se her er hans Kniv, som laa her, og der er kun kommet een ned ad Stien fra Huset."

"Ja, det er rigtigt. Bliv her hos mig Børge. I andre gaar ned og spiser til Middag, og venter til vi kommer tilbage. Kom her Børge og lad os faa dette undersøgt lidt nøjere."

De gav sig til at følge de tre Spor, som førte ind i Skoven.

"Du, Sven, det kan ikke være voksne Mennesker, der har sat disse Spor, det er aftrykkene for smaa til."

"Jeg har lagt Mærke til det, men kan du se, den midterste har baaret noget tungt, han har taget kortere Skridt end de to andre og Aftrykkene er dybere. Han har sikkert baaret Knud."

Det gik forholdsvis nemt at følge Sporene, indtil de kom til en lille Bæk, her standsede de pludselig.

"Det kan ikke være helt almindelige Bønderdreng, der har bortført Knud. De har forstaaet at skjule deres Spor."

De fulgte Bækken et Stykke og undersøgte begge Sider, men fandt intet Spor. Saa opgav de Eftersøgningen og skyndte sig tilbage til Lejren.

"Foreløbig har vi tabt Sporet ved en Bæk, men naar vi har

spist, gaar vi alle sammen op til Bækken og leder efter et nyt Spor," var Svens Svar paa de mange Spørgsmaal, de blev modtaget med ved Ankomsten til Lejren.

3. Kapitel.

Knud og Willy havde kun været en halv Time i den nye Lejr, da der blev givet Ordre til Opbrud. Det var Meningen, de skulde benytte Natten til at forsvinde fra Egnen. De vilde gaa Nordpaa, det var det sikreste, og det gjalt om at komme væk hurtigst muligt for Sven maatte vel allerede nu savne de to Spejdere.

Knud gik og spekulerede over, hvorledes han skulde bære sig ad med at at hjælpe sine Kammerater med at komme paa Spor. Det var vist ikke saa nemt endda. Han prøvede til at begynde med at sætte Mærker i Jorden med sin ene Støvle, men det varede ikke længe, før det blev opdaget, saa blev de begge to sat op paa Kærren, for at Gentagelse kunde blive forhindret.

Da de naaede Hovedlandevejen, var Mørket faldet paa, og de satte Farten op, nu var Faren ikke saa stor. Knud omgikkes stadig Tanken om at hjælpe Sven, han fandt et Redningsreb frem, dette filede han ved Hjælp af en Økseeg over i smaa Stykker og lod dem falde ned paa Vejen med Regelmæssige Mellemrum.

Da der var gaaet en Times Tid var Tovet forsvundet og laa nu og viste Bæverne Vej. Knud undrede sig over, at Vagterne som gik paa begge Sider Kærren, ikke havde opdaget det, men de gik maaske og halvsov. Han laa stille lidt, men saa følte han pludselig Trang til at gøre et Flugtforsøg. Willy lod til at tage Situationen med Ro, for han laa og sov. Naa, saa vilde han flygte alene og opsøge Sven, saa kunde de altid komme tilbage og befri ham. Vagterne gik stadig og sov.

Nu skulde det være.

Han havde faaet Baandene fi-

let over, og forsigtig lod han sig glide ned bag af Kærren, det gik storartet, nu skulde de blot have Lov til at komme lidt væk, saa vilde han rejse sig og søge tilbage til Granriis.

Bums...!

"Av for Katten! Hvem er det, der ligger der?" lød en Stemme ved Siden af ham. Knud blev helt forskrækket, der var kommet en gaaende bagfra og var faldet over ham. Han sprang op og gav sig til at løbe alt, hvad Remmer og Tøj kunde holde, ind over en Mark.

Væk — bare væk — saa de ikke fik fat i ham igen.

Inden den anden atter var paa Benene, det var en Spejder, der var sakket agterud, og faaet de øvrige Spejdere alarmeret, var Knud forsvundet ind i en Lade, inde paa en Mark.

Begge Patruljer standsede og der blev sendt Spejdere ud for at indhente Flygtningen, men han havde faaet Tid til at skjule sig godt, saa de fandt ham ikke. En Time efter standsede Eftersøgningen uden noget Resultat.

Erik og Poul, Tigerpatruljens Førere, blev saa enige om, at de hellere maatte slaa Lejr, saa kunde de altid foretage en ny Afsøgning, naar de havde faaet Willy i Sikkerhed.

Nu vilde Skæbnen, at de netop anbragte Willy i Vognporten i den Lade, Knud havde gemt sig. Knud var da saa heldig at høre, hvad der blev bestemt. Eftersøgningen blev fortsat, og to Vagtposter blev sat til at passe paa Willy.

Knud kunde ikke holde sig rolig ret længe, han følte sig fristet til at befri Willy. Han ventede, til der blev helt stille, saa sneg han sig derind gennem Døren, der førte ind i Laden. Vagtposterne stod udenfor Ladeposten. Han var ikke længe om at faa befriet ham for Rebene.

"Ssssy, nu skal du gaa stille, Vagten staar lige udenfor, og de andre er ude og lede efter mig,

vi bliver nødt til at blive her til de kommer tilbage."

"Det gaar aldrig Knud, vi bliver fanget igen og saa bliver der passet bedre paa os, saa vi ikke slipper fra dem, selv om Sven hjælper til."

De klatrede op paa Loftet og skjulte sig der. To Timer senere kom "Fjenden" tilbage, de havde selvfølgelig ikke fundet Knud.

4. Kapitel.

Hjemme i Lejren var de begyndt Eftersøgningen igen straks efter at have spist, og efter lang Tids forgæves Turen op og ned langs Bækken, var de saa heldige at finde et lille Kort med Knuds Navn, det maatte være gledet ud af hans Lomme; de fandt saa atter Sporene i Nærheden, og nu gik det atter fremad. Inden længe naaede de den forladte Lejrplads, og med deres trænede Øjne opdagede de, at det ikke var længe Siden, den var forladt. Asken fra Baalet, som var dækket med visne Blade, var endnu varm, og Græsset var traadt ned. Der var dog ikke noget, der kunde sige dem, hvem det var, der havde bortført Knud og sikkert ogsaa Willy. De blev dog snart klare over, at det maatte være Spejdere, efter den Maade de havde optraadt. Der maatte ogsaa være flere end de tre, der havde foretaget Overfaldet. De fulgte derpaa Sporet, der gik ad Stien ud af Skoven.

"Vi er da paa det rigtige Spor, se her er der een, der har skrabet i Jorden med Hælen, de har ikke været videre forsigtige. Her er der igen een. Og her — det skulde vel ikke være Fangerne, der vil hjælpe os."

De fulgte Mærkerne et Stykke.

"Saa nu holdt de op, det var da ærgerligt, for nu bliver det sværere, det er snart helt mørkt."

"Børge løb i Forvejen og prøv om du kan se noget til dem i Retning af Egeby, mød os ved Kirken ved Granriis om en halv Time. Saa holder vi op."

Børge løb og de andre fulgte Sporet, men da de kom ud til Hovedlandevejen, tabte de det, og det var umuligt at finde det igen. De gik saa alle til Kirken og lidt efter kom Børge. Han havde gode Nyheder.

"Hurrah, de er afsløret, det er Odderpatruljen, der er paa Krigstien, jeg fandt en kvitteret Regning udenfor Brugsforeningen. Saa gik jeg ind og forhørte mig om der havde været Spejdere her for nylig," fortalte han stakaandet, og saa fik jeg at vide, at der for en Time siden var kommet en Hel Del Spejdere forbi med en Kærre, paa hvilken der laa bundne to Spejdere. Se her, Eriks Navn staar paa Regningen."

"For en Time siden, siger du, saa kan de ikke være saa langt væk. Du mener, det er Odderpatruljen, der har fanget dem. Vi skal snart faa fat paa dem og afbanket dem for den Streg, de der har lavet. Vi maa se at faa opdaget, hvor de er, endnu i Aften. Saadan en hel Patrulje med Kærre kommer ikke uset af Sted. Lad os gaa ud to og to ad Vejene paa den anden Side, 'Brugs'en', saa finder vi dem nok. Vi samles i Lejren Kl. tolv, er I med? Viggo og Jørgen, I gaar til Egeby og forhører, om de er kommet den Vej. Kristian og jeg gaar lige ud ad Hovedvejen. Hans og Vilhelm gaar op mod Viggersaa Mølle. Altsaa Kl. tolv i Lejren. Farvel."

Paa den anden Side Brugsforeningen skiltes de, og gik hver til sin Side.

Hans og Vilhelm var de første der forsvandt. De gik længe og talte sammen om dette underlige Tilfælde. Knud og Willy forsvinder, det viser sig at være Odderpatruljen, der har bortført dem, og nu: Hvor er de gaaet hen med dem? Den første Gaard de naaede, gik de ind paa. Her fik de at vide, at der var kommet nogle Spejdere forbi for en lille Times Tid siden, de var gaaet opad Møllen til. De takkede og skyndte sig videre, men

da de nærmede sig Møllen, sneg de sig forsigtig videre. Man kunde jo ikke vide, om de var der alle sammen.

Det var de dog ikke, de var gaaet forbi, men for ikke ret længe siden havde der været en Spejder og spurgt, om de havde set en lille Spejder, som var flygtet fra dem kort efter, at de passerede Møllen.

Det var gode Nyheder. De var paa Sporet og den ene af Fangerne var flygtet, saa var der ingen Grund til at gaa længere. De havde sikkert standset Fremrykningen og opholdt sig et Stykke bag Møllen, saa hvis de gik længere frem, risikerede de, at de blev fanget. De skyndte sig saa tilbage til Lejren ved Granriis. Klokken var næsten eet, saa de andre var kommet, de havde ikke opdaget noget og begyndte allerede at frygte for, at de to var blevet fanget.

De gjorde straks klar til at bryde op igen, til Trods for, de de var søvnige og trætte, men hellere faa det afgjort, inden de andre forsvandt fra Egnen. Kristian skulde dog blive tilbage i Lejren og begynde at pakke sammen, saa de kunde komme af Sted i en Fart. Han skulde ogsaa være der, hvis Flygtningen skulde komme, mens de var væk. De andre tog deres Cykler for at komme hurtigere til Møllen, hvorfra de vilde begynde Fremrykningen.

Klokken tre var de der atter og stillede deres Cykler ind i Laden, nu skulde det altsaa gaa for sig. Det var omtrent helt lyst nu, saa de maatte passe paa ikke at blive opdaget. De sneg sig frem langs Gærdet ved Vejen.

„Stands Sven, hvad er det der staar udenfor den Lade derinde paa Marken, det kunde ligne en Kærre, Ruffet er taget af.“

„Det skulde vel aldrig være Odderpatruljen, der har slaaet sig ned derovre, for saa er vi paa den forkerte Side af Gærdet.“

De sneg sig nærmere og opdagede to Vagtposter, der sad

og sov paa en Kasse udenfor Ladeporten.

„Bravo! Der har vi dem, nu sniger vi os hen og knebler og binder dem, inden de vaagner, saa op paa Kærren med dem, saa tager vi dem med hjem.“ kommanderede Sven.

De overrumplede fuldstændig Vagterne, og inden de havde faaet Tid til at give en Lyd fra sig, laa de bastet og bundet paa Kærren, som nu var i Bævernes Magt. I Møllen hentede de deres Cykler. Kærren blev bundet bag i og Klokken seks, var de atter hjemme i Lejren.

Knud og Willy var allerede kommet hjem. Da Odderne ikke havde fundet Knud og var vendt tilbage til Laden, havde de straks savnet Willy. De havde saa i bare Befippelse samlet sig i Vognporten. Knud og Willy havde saa listet sig ned og smækket Porten i efter først at have blokeret Døren.

Saa var de løbet ad Granriis til alt, hvad de kunde.

De skyndte sig nu at faa Bagagen paa Kærren og cyklede ad Svendstedby til. Ved Middagstid tog de nogle Timers Hvil, nu var de kommet langt væk fra Fjenden, som var til Fods, saa der var ingen Fare. Sent paa Eftermiddagen holdt de deres Indtog i Byen og afleverede Kærren med de to Fanger til Tropsføren.

Senere paa Aften kom de andre, de var temmelig slukørede, men dog i godt Humør, klar til at gaa paa en frisk.

Bæverne fik selvfølgelig Sølvpladen. Knud fik ogsaa en lille Erindring, fordi han havde narret sine Fangevogtere.

Spejdernes ny Sangbog

er udkommen under Navnet „Dansk Ungdoms Sangbog“. Pris 3 Kr. — Faas i enhver Boghandel.

NEYE
VIMMELSKAFTET 28

Til

Spejderbrug:

Korttasker

Rygsække

Thermosflasker

Poser til

Sæbe, Svamp og Kam

Amatøralbum

Drikkebægere

Til

Skolebrug:

Rygsække

Bogbærere

Skoletasker

Penaletuier

Pennevidskere

Spejdernes egen Side.

Fra Spejderbanketten i Klampenborg, ved Steffen Lange og Sven V. Knudsen.

Melodi: Op med Femøren.

Op med titusend her, op med
titusend her,
op med to, tre, fire, fem hver en
og hver.
Jeg er Rit og jeg er Mester, jeg er
Spejder, jeg er her
og 20,000 maa en Chef vel nok
være værd.

Melodi: Honolulu.

∴ Han har stødt Gesimsen,
han vil absolut til Thimseen
til Jomboreen med hundred Mand,
hvis han kan
Engeland.
Alle Mand i Træningslejren
gør han ganske vis paa Sejren.
Han vil bringe Mesterskabet
hjem til Danmarks Land. ∴

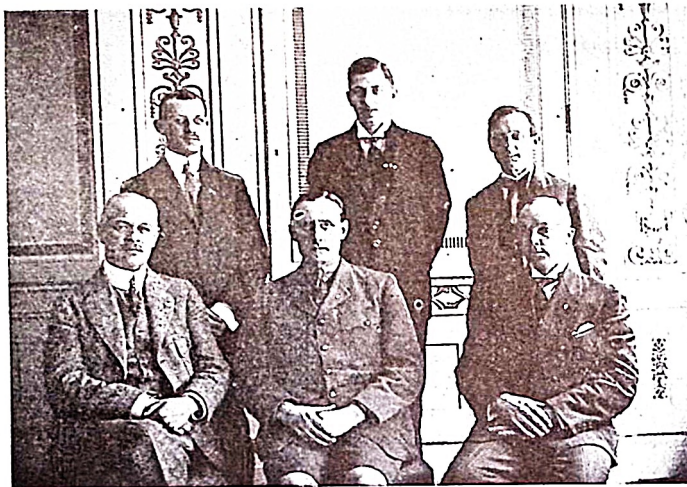
Melodi: Dalila.

Rundt om i Landet gaar manges Fører
som ofte låver Vrovl og ej er from,
som ej er let at ha' med at gøre,
men ingen kan dem dog styre som
∴ Ida — dalilala — Ida — dalilala —
Ida — dalilala, Ida — dada. ∴

Melodi: Hr. Peder kasted Runer.

Fra Norge kom jeg hid til Konference
om, hvordan vi sku' gribe hver en Chance
til at faa diskuteret
paa Kryds, paa Tværs, paa Langs,
hvor og hvornaar vi holde skal
den næste Konferens'.
Thi vi tror
Ord kan flytte Fjælde.
Jeg har meget, jeg skal jer fortælle,
dig og ham.

Nordisk Spejderchefkonference.

Herover staar et Billede af Deltaerne, som nu har været sammen igen. Og nu kommer jeg for at antyde for jer, hvad vi har talt om og hvad vi vil gøre. Først fik vi at vide, at det gaar fremad baade i Norge, Sverrig og Danmark. I alle 3 Lande har Spejderne haft travlt med at hjælpe, hvor de kunde, og navnlig i det sidste halve Aar med at skaffe Hjælp til de ulykkelige Mennesker i de Lande, der mest har lidt under Krigen, hvor Nøden er stor og hvor mange sulter og fryser. Dernæst blev vi enige om, at til Sommer, naar Spejdere fra alle Lande samles i London, og naar der skal lægges Grund til et Verdensfællesskab, saa skal vi staa sammen i Enighed og støtte hinanden og alle de andre, der vil gøre dette til et virkeligt internationalt Broderskab, som ikke vil lukke nogen ude, der virkelig arbejder paa Spejderlovens Grund.

Blandt adskillige andre Emner fra Landets indre og indbyrdes Forhold drøftede vi saa ogsaa de skandinaviske Vandringer. Derom skal I nok høre mere senere og navnlig de Troppe, der har meldt sig til at være med; men foreløbig kan jeg fortælle jer, at Nordmændene til Sommer holder en stor Korpslejr ved Trondhjem, og at de fleste Patruljer, der skal til Norge, rimeligvis vil komme med til den. Vi glæder os altsaa til at faa begyndt nu.

Lidt fra andre Lande.

Ved „Jens“.

Spejderbladene Verden over indeholder for Tiden alle lange Spalter om Jamboreen i London til Sommer. 30 Nationer har foreløbig meldt Deltaelse og Trainingen er allerede i Gang mange Steder. *Amerika* sender 200 af dets allerbedste Spejdere.

I *China* er Spejderbevægelsen nu ved at vinde fast Indpas. I Shanghai findes saaledes op mod 1000 Spejdere. Vi haaber at mødes med nogle af dem i London.

I *Kalifornien* er der oprettet Troppe for døve og stumme Dreng, som trods det, at de er saa stærkt handicappede, udfører udmærket Spejderarbejde. *Amerika* fejrer i Aar sit 10-Aars Spejderjubilæum. *Manchester* Universitet har som Studiefag optaget: „Uddannelse til Tropsfører“. Det er den Vej vi skal!

„Ulveungebevægelsen“ er foruden i *England* og *Danmark* ogsaa optaget i *Svejs* og *Frankrig*. *Sidney* Spejderne

Kontorplads.

Et ungt Menneske, som har Lyst og Anlæg for Regning og Tegning, kan faa Plads til 1. April eller straks.

Man henvende sig til Landinspektør Birk, Reventlowsgade 14, København.

(Australien) vandt fornylig med Nød og neppe en Svømmekonkurrence mod *Antwerpens* spejdere. Lobene blev afholdt i de respektive Byer, og Resultatet blev saa telegraferet fra den ene By til den anden.

Frankrigs Spejderblad „L'Eclairer de France“ indeholder lange og gode Artikler om Roverspejdere. Der er godt Samarbejde i Gang mellem de franske og belgiske Spejdere.

Det amerikanske Spejderblad „Boy's Life“'s Februarnummer for i Aar indeholder blandt andet under Overskriften: „Hip! Hip! Hurrah! Boy Scouts“ en Mængde smaa anerkendende Noter om Bevægelsen fra Amerika's mest kendte Mænd saa som: President *Wilson*, *Theodore Roosevelt*, *Taft*, *Newton Baker* o. m. a. *Wilson* skriver f. Eks:

Det er udmærket at have Landets Dreng organiserede med det Maal for Øje, som Spejderbevægelsen repræsenterer, og naar som helst jeg ser en Gruppe af dem, er jeg stolt af deres Mandighed og føler mig glad ved min Viden om, hvad deres Organisation gaar ud paa. Woodrow Wilson.

Fra de østrigske Spejdere.

For den, der støtter sig til andre, vakler Verden!

For den, der støt sin Vej kan vandre, lykkes Færden!

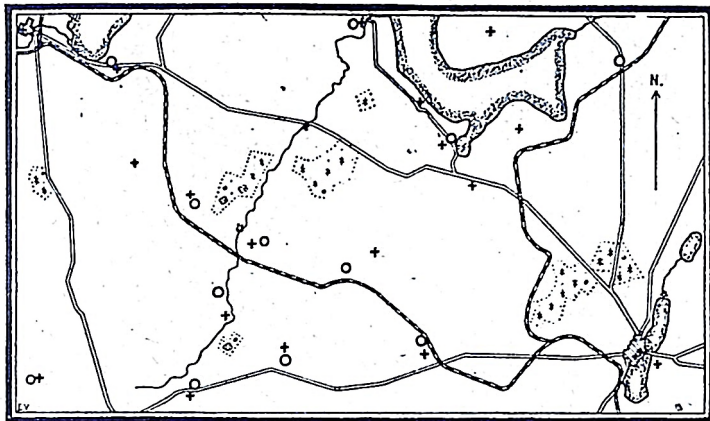
Oversættelse efter „Unser Weg“.

Fra Graz i Stejermark har Korpsen faaet sendende en Bøn om Hjælp. Bliver der da aldrig Ende paa Nøden dernede? spørger I, — Aa — det er jo umuligt at bringe Hjælp, der virkelig kan hjælpe allevegne og sværest for Landene selv at yde paa ny, og der er længe til Høsten. Ja maaske *Amerika* kan — de er jo ved for Alvor at røre paa sig. Saa langt er de nede, at de næppe tør stole paa hinanden — „fra Wien har vi intet at vente“ — og de er dog Østrigs næstbedste Spejderkorps og tæller 160 Spejdere. De beder om Penge — Levnedsmidler — Spejdertøj, og de beder det sendt til Pfadfinderkorps St. Georg, Graz Leonhardstrasse N. 3, Østerreich.

Den lille, blaa Sangbog

(I Lommeformat), som enhver Spejder ønsker sig, hedder „Dansk Ungdoms Sangbog“. Pris 3 Kr. Faas i enhver Boghandel.

Kender du Danmark? Ny Opgave. Samme Betingelser som i Nr. 6. Løsninger inden den 17/5 til Red.

Ja I er nu — som jeg nok mente — dygtigere end mine kloge Omgivelser spaaede mig. Løsningerne paa Nr. 6 var over Forventning. Men lidt lader det til, at jeg har overvurderet jer med Opgaven i Nr. 7: Der er ikke kommen en eneste rigtig Løsning! Men de, der er kommen, er baade gode og morsomme og — det er en svær en. Billedet fra Stevns er svært nok at genkende, og hvormange kender Varde Kirke. Nedenstaaende Løsning har Dommerne foretrukket: Peder Herluf Svane Quist, 1. Horsens.

1. Fra Stribs Fyrtaarn ved Lillebælt
Har man et rigtigt Kik in 'die Welt.	4. Kirken i Varde, saavidt jeg ved,
Med Frederik Syvtal stor og bred.
2. Partiet er ikke ilde,
Det er nær ved Roskilde.	5. Huset her det har engang
Tilhørt Købmand i Aalborg Jens Bang.
3. Frederik den 6te, smal, uden Mave
Staar paa en Skorsten i Frederiks
berg Have.	6. Nr. 6 er Hammershus' Ruin,
Lejren forneden den er fin.
7. Paa Møens Klint den fejre
Burde Spejderne slaa Lejre.	

Fejlen er: Billedet Nr. 7 forestiller Stevns Klint. — Horsens. — Jeg har været der i en halv Time omkring Midnat, jeg maa atter snart derover, for det maa være glimrende Spejdere: 2. Præmie for Nr. 6 og nu 1. Præmie for Nr. 7 og — — — naa ja, det vil Tiden vise, hvem der skal have Præmie for ovenstaaende nye Opgave.

Grejsen,
Kolonnechef.

En Redningsmand.

Leo Pedersen af 1. Aars, der den 22. Januar frelste 2 smaa Piger, der gik igennem Isen.

Korpset har derfor tildelt ham Bronzekorset for Livredning.

Ved Lejrbaalet

er „Dansk Ungdoms Sangbog“ uundværlig. Indeholder de lodigste, stemningsfuldeste nordiske Sange.

TELTE vandtæt imprægneret
Teltdug
amerikansk Armyduck
J. NIELSEN, Nørrebrogade 32, TELEFON 6631

Kendte Hobro Firmaer.

A. KIBSGAARD MIKKELSEN
MUSIK- OG BOGHANDEL
HOBRO

Chr. Grønkjær,
Blomster- og Kransforretning.
Telef. 205. Hobro. Telef. 205.

Møbel- og Ligkistelageret
bedes erindret. Telf. 250.
A. P. JENSEN.

Spisechocolader
i stort Udvalg.
Fr. Thustrup.

Solide Rygsække
anbefales.
Fr. Buhl, Hobro.

SPEJDERKORPSET

Korpskontoret Nørregade 14 er aabent fra 12—5½

Mr. Child — Spejderchefen og Ulvechefen (Fru Lembcke).
Fra København i Paasken.

Nørrejske Division.

Billedet er fra en Rekrutprøve i 1ste Aalborg den 29. Febr.

Personerne er: Korporal E. Hald, Ptrf. „Løven“ (Mogens Wolf) Ptrf. „Glenten“ Erik Bering og fung. Kolonnechef „Solaf“ Hansen, Intendant, 1ste Aalb. I Baggrunden „civil“ Tropsfører P. Andersen, 2den Aalborg.

Tak for Bill. — det kunde være skarpere, men det er et godt Eksempel for andre!
Red.

1. Bjørningbro Trop.

Oprettet 2. Marts af 6 Spejdere. Tæller nu 16 under Tropsfører Alfred Christensen, Vestergade 22, Viborg.

Sydjske Division.

1. Kolding Trop.

12½ Parade paa Banegaarden for Stemmeberettigede i 2. Zone. Mens Togget holdt, blev der talt, sunget og spillet Nationalsange. — Søndag den 21½ var Troppen af 1. Haderslev og 1. Kristiansfeldt opfordret til at deltage i Kristiansfeldt i en Opvisning til Fordel for Wienerbørnene. Troppen passerede Grønsen Kl. 11 og ankom til Kristiansfeldt samtidig med 1. Haderslev. Festen begyndte Kl. 3 med Demonstration af en Lejrdag. Troppen gav Opvisning i Samariterøvelser (knusende Lykke), derefter Signaler og Jiu-Jitsu. — Troppen træner til Foraarsturnering i Esbjerg i Pinsen. *Willy Mathiesen.*

1. Kolding Trop har i Vinter udannet Spejdere i Telegrafl.

Københavns Division.

10. Øbro Trop.

Troppen blev stiftet d. 14. Marts og talte da 10 Mand (S. Ø. T.'s 1ste Patrulje).

Dens Arbejde indlededes ved en Tur samme Dag.

D. 21. Marts deltog Troppen i „Linnedindsamlingen“, hvor den blev Nr. 5.

Paaskeferien tilbragtes dels i Stockholm, dels i Lejren ved „Skatboet“ sammen med Stockholms 1. Kolonne.

Troppen tæller nu 15 Mand.

Paa Tropsførerens Vegne

J. Whit Jensen,
fg. Ass.

Hertug Knuds Division. Har haft Agitationsuge fra 21½—23½ og et fortrinligt lille Hefte H. K. D. taler ikke blot denne katolske Divisions Sag men selv Spejderbevægelsens Sag paa en smuk, varm og tiltalende Maade. Bestyreren ved Stenosgades Skole skriver bl. a.: „Der vil ikke let uden et godt Resultat blive appelleret til en Skolespejders Æresfølelse. Og Skolen selv kan have megen Glæde af sine kvikke Spejdere, der altid „er beredte“ til at tage fat og hjælpe til — —“

Midtjyske Division.

3die Aarhus Trop har sendt os sin pæne og righoldige Tropsberetning, der viser smukt, spejdermæssigt og godt Arbejde. Og dens nye Tropsblad „Gokke“ viser, at Troppen „vil videre frem“, at den har Ideer og gode Spejdere.

Husk Spejdere, — det er den rigtige Tekst:

„Virkeligt Liv er altid Vækst“!
(H. C. Hostrup).

Sønderjyske Division.

Bladene omtaler Festen til Fordel for Wienerbørnene i Kristiansfeldt som en Begivenhed, fordi det er Indledningen til det rigtige Samarbejde mellem de sønderjyske og kongeriske Tropper — om samme som 1ste Kolding fortæller om. Deltagere var desuden Spejdere fra Haderslev Gram og Røding.

Hellerup-Spejdernes Barber & Frisør
bor Strandvej 189 — Tlf. Hellerup 879y

Barbersalonen „Elegant“
er Hellerups første Barbersalon.

Specialitet:
Ansigtsmassage
Hovedmassage
Rationel Behandling mod Haaraffald

Poul Holm, Silkegade 11.

Leverandør til alle Sportsforeninger.

Boldspildragter - Løb- og Svømmedragter - Gymnastikdragter
Bryderdragter.

Speider-Benklæder, Bluser, Strømper, Bælter,
Sandaler billigst hos

Poul Holm, Telefon 3082.

AMATØRERNE

køber Apparater, Plader, Papirer og alt andet FOTO-
GRAFISK TILBEHØR og udførlig Vejledning gives hos

HEINRICH & POULSEN

HØJBROPLADS 6 — KØBENHAVN — TELEFON 1428, 8728

*Clichéerne til
Speidernes Magasin
udføres i*

*"Dietrich & Söbers
Cliché Anstalt
København*

Dybfors 11. Telf. 12865.

Pianoer
Søren Jensen

Bredgade 33
Vesterbrogade 13

Kontant eller
25 à 30 Kr.
pr. Maaned.

CAND. PHARM
ENGEL & KISKY'S
RAVNEKUR
PASTILLER
INDEHOLDER SUKKER.

Mod Hoste og Hæshed
i Cartons á
35 Øre

Sorø Andelsfrugteri.

Specialitet:

MARMELADER.

Sorø Andelsfrugteri.

Boganmeldelser.

GUNNAR JØRGENSEN:
LEJF.

Jeg vilde tro, at Gunnar Jørgensen bliver de danske Skoledrenge gode Ven. Saa venligt behandler han dem i sine Bøger. Lejf er en Bog om Drengesvennskab og den er ligesom Frie Fugle fuld af umiddelbar Sympati for de unge Mennesker og deres Gavytvestreger og Vanskeligheder. Hvorfor Palle, der er en rigtig „skidt Knægt“, bliver Aages Ven og trænger Lejf ud,

og hvordan han paavirker Aage og faar ham baade med til det ene og det andet, det tænker jeg mange Dreng vil forstaa rigtig godt, og jeg antager nogle vil tænke alvorligt over det, for det har været mange gode Drenge Lod en Tid at være under Indflydelse af daarlige Kammerater, fordi de lod sig imponere og gerne vilde være rigtig „raske“. Overfor denne Tone af forloren Raskhed, der hører de store Skoler og sammenbunkede Drengekarer til, staar Arne som Repræsentant for noget andet — og aabenbart bedre og kønnere. Hvorfor — jo maaske fordi det at have det godt og trygt paa alle Leder og kunne faa de fleste af sine Ønsker opfyldt gør ikke en Dreng bedre, snarere omvendt, og det at længes og savne kan være noksaa tankevækkende — men dette er nu en af de mange Ting vi ikke faar Forklaring paa, I vil forhaabentlig komme til at holde af Lejf og Arne og det gør I ret i.

GUNNAR JØRGENSEN:
VAARBRUD.

Der er vel ikke mange af jer der læser Digte, nogle er der — det ved jeg for det gjorde jeg selv engang — men jeg tror I vil finde, at Gunnar Jørgensen ogsaa kan skrive pæne Vers og at hans Vers ogsaa er Udtryk for konne Tanker. Saa er de heller ikke som mange andre Vers svære at forstaa.

Gør Deres Indkøb af

Beklædningsgenstande

til Sportsbrug i

Engelsk Herre-Magasin,

Viborg.

Henvendelser til Brevkassen maa være Redaktionen i Hænde senest d. 10. De maa gerne være undertegnet med Mærke, men til Redaktionen Brug maa Navn og Adr. opgives.

Paa et Prospektkort med Spejdere og Mærket „Sii preparato“ har vi faaet en Hilsen fra Julio Truffo — via Saverio Wegazzi 4 Torino 23, Italie.

Skulde der være nogen Trop, der har et brugt Militærtelt, Provianttelt, Kogekar, Tropskærre, Musikinstrumenter eller andet Udstyr at ville sælge, bedes den venligst skrive til

Kaj Lundby,
Vendersgade 29 II, København. K.

Sp. Jeg er 22 Aar gammel og skal nu starte en ny Trop i Kristiania. Skulde være moro om nogen danske Dreng vilde korrespondere med mig likegyldig enten de er ældre eller de er yngre end mig selv. Er taknemlig om nogen råd og vink. Helst nogen fra „Sonderjylland“ ellers likegyldig fra hvilken Del fra Danmark de er.

Erling Logun,
Box 15, Høvik, Norge.

Sp.o. Paa Spørgsmaal fra den nye Bjer-Sv. ringbro Trop skal vi meddele, at det danske Spejderkorps nu tæller mellem 4500 og 5000 Spejdere, uden at vi har nøjagtig Specification over det øjeblikkelige Tal.

Sp. En Nørrebrotroppsassistent søger gennem Brevkassen Oplysninger om der findes en 1ste Falkoner-trop og hvem der er Troppfører.

Sv. Vi er smigrede over at det Garanti for Paalidelighed som vi yder, kan opveje den meget langsomme Postgang vi repræsenterer. Vi skal iøvrigt oplyse, at der al-

lerede i et Par Maanedes har eksisteret en saadan Trop. Vi har modt den under Arbejde og dens Forer er Kommuneleer Carstensen, Carl Plougsvej 6. Oplysningen er hentet fra Troppen selv, der folte sig smigret over en saadan offentlig Efterlysning. Red.

Elis Mellerup

Strandvej 159 - Telf. Holrup 739

Cigarer, Tobak, Cigaretter

P. Wulff — Horwitz & Kattentid
A. M. Hirschprung & Sønner m. m.

Kendte Aarhus Firmaer.

Spejdertørst

slukkes bedst med

Thors Mineralvand.

Fabrikant: Premierløjtnant Thorsen.
Tlf. 527. Aarhus. Tlf. 527.

A. Muchitsch, Pelsvare- & Hattemaasin.

Vestergade 7. - Telefon 932.

Aarhus.

Kendte Hjørring Firmaer

Søren Holm, Isenkræmmer,
Stokbrogade.
Spejderknive - Spejderflojter.

Aktieselskabet Jydsk Bisquitfabrik
Telefon 711

Hjørring Amts Andels-Svineslagteri

Husk vore
fine bayerske Pølser

GULDSMED ARTHUR HASSING

TELF. 268 :: HJØRRING

Brug
Aggerbeck's
Sæber.

Spejdere

CONDITORIET

Vestergade 10, Køge
— Hurtig og proper Betjening —

Telefon 515

A. JØRGENSEN

Telefon 515

NB. Bestilling paa større Kager modtages.

Spejdere

Abonnement

6 Kr. pr. Aar, Enkelt
No. 50 Øre.

Abonnement kan tegnes
saavel for et Kvartal
som halv- el. heelaarlig
paa ethvert Postkontor
saavel i Ind- som Udland.

Udgivet af „Det danske Spejderkorps“.

Redig. af KLAUS VEDEL, Adjunkt, Stengaards Allé 13, Hellerup.

Hoved-Ekspeditionen Adr.: Box 75, Viborg.

Prmlt. SOMMER RASMUSSEN.

Ekspedition for Boghandlere:

Steen Hasselbalchs Forlag, Købmagergade 263, København. - Telefon Central 12240.

Annoncering

Pris pr. 1/4 Side 100 Kr., 1/2 Side
50 Kr., 3/4 Side 25 Kr., 1/1
Spalte 34 Kr. For mindre
Annoncer 20 Øre pr. m/m,
Rabat for 12 Gange 10 %.
Afdeling for København og Bergen.
Strandvej 110, Hellerup. Tlf.
Hellerup 1313.
Jysk Afdeling, Tlf. 4646, Aarhus.

Danske Drenges nye Sangbog.

Pris 3 Kr.

Ønsk dig den i Fødselsdagsgave.

Udkommen er:

Dansk Ungdoms Sangbog.

Samlet af Rektor Hartvig Møller.

Om denne udmærkede Sangbog skriver „Berlingske Tidende“:

„Dansk Ungdoms Sangbog“ er Titlen paa en righoldig Sangbog i praktisk Lommeformat, samlet af Rektor *Hartvig Møller*, der meget fortjenstfuldt har faaet de danske Viser med, til hvilke Carl Nielsen og Thomas Laub har sat Melodier, og som betyder en ualmindelig Berigelse af vore folkelige Sange.

Bogen er i praktisk Lommeformat.

Faas i enhver Boghandel.

Faas i enhver Boghandel.

Steen Hasselbalchs Forlag.

Egnet til Skolebrug.

Pris 3 Kr.

Den bedste Spejdersangbog.

FLØDE

CARAMELLER

FRA

DANSK-ENGELSK

CARAMELFABRIK

ER DE BEDSTE

OG

MEST VELSMAGENDE

Chic Fløde Caramel

D. E. C. Creame Caramel

Nucca Caramel

D. E. C. Chocolate Caramel

Blacks Toffee Stænger

Iris Caramel

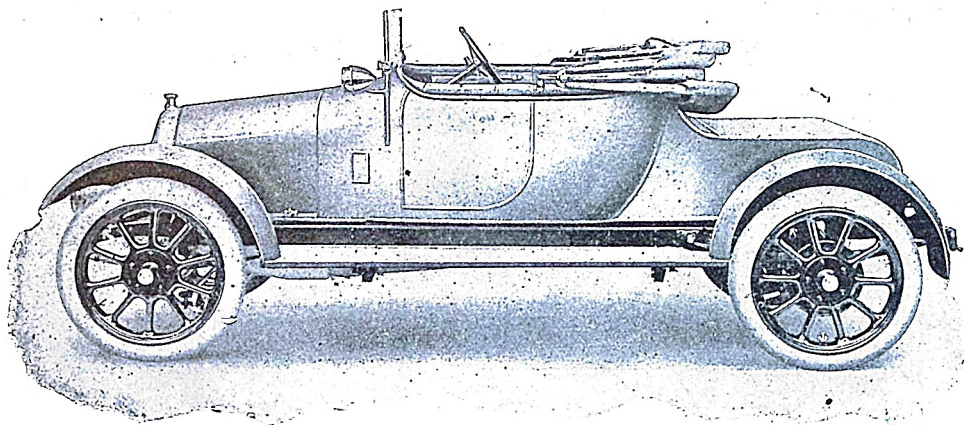
Faas overalt i Skandinavien

Humber

Automobiler

Motorcykler & Cykler *

Englands ældste og
fornemste Mærke *

Fra Lager tilbydes til omgaaende Levering:

10,8 Sk.HK Luxus Saloon

6 „ Kupé-Cabriolet

10,8 „ 5 Personers Sportsvoën

N. Raaberg & Co.

Telegr.-Adr.:

„Humbercar“

= Farvergade 8-10 =

København B.

Telefoner:

9832 & 13066